

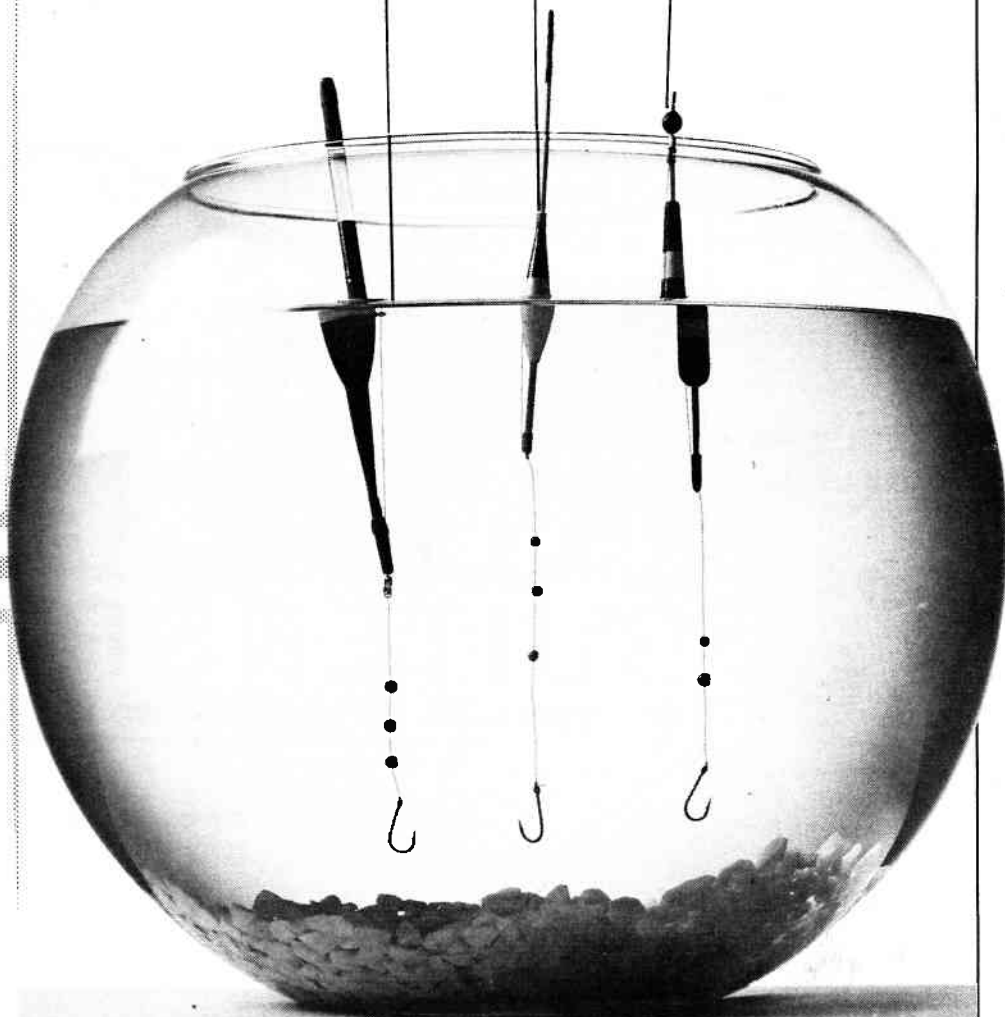
SCOUT KOERIER

Kortekaas luxe huishoudelijke artikelen sponsert deze pagina

VISSERS LATIJN

STERKE VERHALEN

GLAMOUR LAND

JUNI '94

KAMPEER

Met een uitgebreide lichtgewicht uitrusting van Zwerfkei Buitensport uit Woerden.

In onze ruim 1000² grote winkel treft u enorme keuze in: lichtgewicht tenten van Zwerfkei, Phoenix en Moss, Slaapzakken (wel 100 verschillend), matjes, brandertjes, pansets, zaklampen, rugzakken, fietstassen, buitensportkleding, enz. enz.

Al onze artikelen staan beschreven in ons 132 pagina's dikke handboek. Bel ons even om dit aan te vragen, of nog beter, kom er eens een halen.

ZW^eRFKEI
BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Scoutkoerier nr. 2, 1994

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, verschijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van Marcha van der Berg, Marjolein Roerhorst en Frank Tebbe.

Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

Illustraties: Marcha van der Berg en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Account & financial management: Simone Brand.

Tiepmiep: Leonie Doorduyn.

Redactionele faciliteiten: Rijnstraat 10a

Postadres redactie: Warmoeshof 36, 3441 ER Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij.

De girorekening van de Albert Schweitzergroep is 17.75.087. De maandelijkse contributie bedraagt f 11,= voor bevers, welpen en esta's, f 11,= voor de landverkenners, f 17,= voor de zee- en luchtverkenners en f 20,= voor de explorers.

Gelieve de contributie per vooruitbetaling over te maken aan de penningmeester van de groep, de heer R. Verhoeven (tel.: 13491).

Beste vissers, lieve visseresten,

Aan het begin van een lange, hete zomer een hele Scoutkoerier vol leesplezier! Let u vooral niet op hem; hij heeft ook al de printer door het lint laten gaan. Omdat we denken dat toch niemand het voorwoord leest, in dit voorwoord geen zin. We weten namelijk best dat jullie altijd zo benieuwd zijn naar de leuke verhaaltjes (en in het bijzonder de soepopera) dat jullie jezelf de tijd niet gunnen om het voorwoord aandachtig te lezen. Zoals je begrijpt is het thema van deze Libelle 'visserslatijn'. Dat is gelogen, het is eigenlijk 'grote schoonmaak'. In de zee zwemmen vissen; één leeuw ging naar de zee. De Noordzee, de Noordzee, de Noordzee.

Klapstoel hoempapa lalalala, sla dennenappel bananenboom maar inktlint cellotape ruimteveer kast ver de koekjes? Dat is waar maar ook niet waar, Wat? Waar waarom waarheen waarvoor waarof waardonder dus. En Leontien is er ook weer bij, wat is het toch een stuk, niet waar dames en heren?

Zij had haar boot al bijna vaarwel gezegd; zij hield het zingen al voor gezien; en zij kwam nauwelijks meer de deur uit. Had maar een kat gekocht.

Kortom: zwabberreparaties!

Kusjes,

Het gebouwenbeheer.

En nu even serieus: de uiterste inleverdatum voor de volgende Viva is 25 augustus 1994, twee dagen voor het Veteranentreffen. Het thema van deze Scoutkoerier is 'vrouwenbladen'. Tot de volgende Flair!

ALBERT'S CORNER

werking is, wordt door de meeste betrokkenen over het algemeen als geslaagd beschouwd. 'Het had een idee van Chriet kunnen zijn', aldus gebouwenbeheerder Ad Borsboom, één van de geestelijke vaders van het plan.

In de oude situatie was het corvee zo geregeld, dat ieder onderdeel verantwoordelijk was voor een bepaald deel van het terrein en gebouw. Zo moesten de zeeverkenneren bijvoorbeeld het parkeerterrein bijhouden en de landverkenneren de toiletten. In het nieuwe plan is de verantwoordelijkheid van het onderdeel naar een tweede plaats geschoven. In principe dient iedere leider nu anderhalf uur per maand aan corvee te besteden. Daartoe kan hij of zij zich inschrijven op een rooster, dat aan het begin van de maand op het prikbord naast de centrale ingang wordt opgehangen. Het corvee bestaat uit wisselende activiteiten; dan eens werkzaamheden op het terrein, dan weer eens in het gebouw. Daardoor kan het beheer flexibeler inspelen op de actualiteit.

Hygiënisch en gezellig.

'Goed hoor, het nieuwe corveeplan', reageert Miss Titulaer Marcha van den Berg. 'Fijn dat je na je opkomst niet meer hoeft te corveeën. Bovendien bevordert het plan de samenwerking binnen de groep, is het hygiënisch en gezellig, zorgt Chris (gebouwencommissielid, red.) voor koekjes en hoeft ik eigenlijk nix te doen (Marcha is ook gebouwencommissielid, red.), zodat ik meer kan nannen (verven, red.).' Ook Luchtverkennerenleider Jules van Baardwijk is 'ernstig positief' over het plan. 'Jammer dat er geen langere onderhoudsweekenden zijn. Dat zou een extra verfijning op het systeem zijn.' En zeeverkennerenleiding

Miranda Brand: 'Het werkt wel aardig zo. Als je zelf kunt plannen kost het minder tijd dan het andere plan, maar daar heb ik niet aan meegewerkt, denk ik.'

De kritiek

De kritiek op het plan richt zich met name op details, zoals de volgens sommige onpraktische tijden waarop het corvee plaatsvindt, de werkdruk (die vanzelfsprekend ook bij het oude plan bestond) en de afnemende zorg vanuit het beheer voor koekjes en koffie.

De mening van Ritsaert Snijder, terreinbeheerder en eveneens geestelijk vader van het plan, sluit aan bij deze kritiek: 'We zijn natuurlijk nog aan het inschieten, maar al met al is de opzet van het plan goed. Er zijn nog wel wat details, aan de kant van de leiding én aan de kant van het beheer, die voor verbetering vatbaar zijn. De leiding zou beter op tijd moeten komen, het beheer zou beter voor koffie en koekjes moeten zorgen en meer begeleiden dan opdracht geven, zoals nu het geval is.'

Tot slot is een heikele, interne kwestie de verdeling van tijd en mensen over het binnen- en het buitencorvee. Probleem is dat het buitencorvee seizoensgebonden is; in de winter is er buiten minder te doen dan in de zomer. Binnen is er een redelijk constante hoeveelheid werk te verrichten. In de komende maanden zullen de beheerders trachten om hiervoor een oplossing te vinden. ♣

Corveeplan positief ontvangen.

Het nieuwe corveeplan dat sinds december '93 in

Wachtlijsten.

Barbara van Dijl, groepsbestuurslid, is zich sinds kort actief bezig gaan houden met een centraal wachtlijstbeheer voor de Albert Schweitzergroep. Het centraal beheren van de wachtljsten van met name de Bevers, de Esta's en de welpenhordes brengt een aantal voordelen met zich mee, zoals meer zicht op de ontwikkeling van het ledenbestand in de toekomst en het sneller kunnen plaatsen van kinderen die eigenlijk geen voorkeur hebben voor een bepaald spelonderdeel. Dankzij dit centrale beheer kunnen nu enige concrete voorspellingen worden gedaan over het nieuwe seizoen, dat september van dit jaar begint.

De cijfers.

Op de wachtlijst voor de Bevers staan momenteel iets meer dan 40 kinderen en geen 100, zoals sommige geruchten wilden doen geloven. In september vertrekken er echter ook rond de 15 Bevers naar de welpen of de Esta's. Daarnaast is er nog een wachtlijst van kinderen van buitenaf voor de welpen en de Esta's. Ook hier staan ongeveer 15 kinderen op. Bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier was nog geen zicht op het aantal kinderen dat de Beverwachtljst inmiddels overgroeit is en dus ook op de wachtlijst voor de welpen en de Esta's komt.

Het beleid.

Het beleid is dat Bevers die in september overvliegen naar de welpen dan

wel de Esta's voorrang hebben boven de wachtlijst. Vervolgens worden kinderen van de wachtlijst aangenomen op grond van hun inschrijfdatum. De kinderen die de Beverwachtlijst overgroeid zijn, komen dus hoog op de wachtlijst voor de welpen en Esta's binnen.

Aan broertjes en zusjes van leden van de Albert Schweitzergroep wordt in het nieuwe beleid geen voorrang meer verleend. Barbara adviseert deze kinderen zich zo vroeg mogelijk in te schrijven.

Visserslatijn

Omdat sommigen (= de redactie) van jullie mijn verhaal over een echte scout, die in de bossen leefde vlakbij mijn vakantieplekje, toch niet geloofden, vroeg het dagelijks bestuur: schrijf jij nou eens een verhaal over Austerlitz! Zoals veel mensen van onze groep weten wordt met Austerlitz het kampeercentrum van en voor Scouting mee bedoeld. Het is een mooie plek die bij Zeist ligt en gemakkelijk per fiets te bereiken. Maar nu de reden van mijn verhaal. Enkele jaren geleden kregen wij als groep een kampeerverbod voor een jaar omdat de overtredingen die wij begaan hadden niet langer door de vingers gezien konden worden.

Hier volgt een opsomming:

1. kampterrein niet opgeruimd
2. afval verstoppt onder dennenaalden
3. met de auto het terrein opgereden en illegaal gekampeerd
4. vouwwagen in het terrein gebracht en gebruikt
5. lawaai na 22.00 uur
6. boom omgehakt
7. pionierhout, dat wij gekocht hadden, door hun als voorschot betaald aan Staatsbosbeheer.

Natuurlijk ben ik het niet eens met al deze beschuldigingen, dus:

1. Als mensen zich afmelden bij de kampwacht, dan loop je mee voor

controle van het terrein; maar in het GROTE STOUTE DINGEN BOEK opschrijven dat de boel niet opgeruimd is, is gemakkelijker dan even meelopen en laten schoonmaken.

2. Toen ik de jongens ging ophalen, zag ik een verdachte bult op het terrein. Een ferme schop en ja hoor, de potjes, papiertjes enz. vlogen in het rond. De kampwacht vond het niet leuk toen ik hem vroeg of hij voortaan iets strenger wilde inspecteren, dus maakte hij een aantekening in het GSDboek.
3. Een welpenouder + welp uit Woerden maar wij wisten nergens van. Niks mee te maken maar Scouting Woerden is schuldig!
4. Jaap stond te wachten voor de slagboom om voor het derde achtereenvolgende herfstkamp met de vouwwagen te gaan kamperen. Maar de kampwacht was er nog niet. Een vriendelijke meneer van Staatsbosbeheer maakte de slagboom open en Jaap kon binnenrijden.
5. zonder meer waar!
6. Dit had nooit door mij gemeld moeten worden, maar ja een scout is eerlijk, je kon het niet goed zien dat er ooit een boom had gestaan.
7. Foutje van Staatsbosbeheer, wij zouden betalen als alle hout opgehaald was, dus men ging klagen over betalingen terwijl er nog hout lag.

Tenslotte nog enkele gebeurtenissen die de vriendschap tussen 'Austerlitz' en ons niet hebben verdiept.

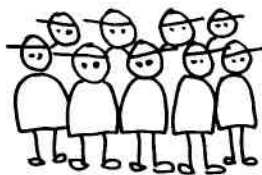
1. Dat wij het 'normaal' vonden op eerst rommel op te ruimen van de vorige kampeerdere zonder te gaan klagen bij de kampwacht.
2. Mijn verzoek aan de kampwacht om hun macaroniresten bij de waterpomp weg te halen werd niet gewaardeerd.
3. Of zij, als de kampwacht 's nachts met hun auto niet over onze scheerlijnen wilden rijden, werd ook al niet gewaardeerd.

Een deel van de problemen heeft ongetwijfeld te maken met de verschillende afdelingen van onze groep die allen wel eens iets doen wat niet kan of niet mag. Voor de kampwacht is het echter één club. Het is echter logisch dat de toenmalige woensdagavondverkennerleiding niet verantwoordelijk was voor de dinsdagavondverkenner en de zeeverkenner al helemaal niet voor de leden van de stam. Zo kwam je als kersverse leid(st)er van bijvoorbeeld de welpen op Austerlitz en dan werd gezegd: "Albert Schweitzergroep Woerden? Da's die lastige groep die moeten we scherp in de gaten houden!" Een leuke start!

Binnenkort gaan Hans van Dijk, Ad Borsboom en Jaap Landman praten met het bestuur van het kampterrein, in de hoop en verwachting dat in de toekomst vervelende gebeurtenissen en opmerkingen achterwege kunnen blijven.

Jaap.

kopen, alstublieft.
Volgende keer ga ik weer als Dave
z'n gekke clownspak weer aantrekt,
dat steeds afzakt.

Naomi.

De bevers.

Kampverslag.

Ik heb naast Elleke geslapen. We gingen lekker laat slapen, want we deden eerst nog een pyjamashow. We gingen in pyjama stoelendans doen. Wie afviel mocht lekkere dingen eten en cola drinken (het was lekkere cola!). We gingen ook nog in pyjama naar het kampvuur. Dat was erg tof. Het was lekker warm rond het vuur.

We gingen ook nog naar de bioscoop. We hebben lekker franse frietjes gegeten.

Oja, dat was ik bijna vergeten. Toen we op de boerderij kwamen gingen we slagroomtaart eten met onze HAN-
DEN!!!!

Toen ik weer thuis was ging ik op de bank slapen. Wel 3 uur lang. Zo moe was ik.

Maar het was dan ook een heel TOF kamp.

Leiding dank je wel.

Paul Blankma.

P.S. We hadden ook nog een beker gekregen.

Naschrift van de redactie: Als lezer vraagt u zich misschien af of we hier te maken hebben met een uiterst getalenteerde bever of dat, geheel tegen de gewoonte van de redactie in, de spellingcontrole toch op dit stuk is losgelaten. Weest gerust; dit stuk was geschreven door een vader of moeder van de betreffende bever. Door wie het volgende stuk is geschreven is niet bekend maar vast niet door de bever zelf.

Kamp.

Ik vond het leuk om mee te gaan op kamp, de lange film vond ik heel erg leuk en ik vond het lekker dat we chips gingen eten. Ik lust geen gewone melk en geen chocolade melk, jullie moeten eens een keer karnemelk

op zaterdag ga ik naar de bevers. we zingen eerst een liet dan doen we spelletjes we doen tikertje. soms heben we kamp. we gaan dan heeeeel laat naar bet. we slaapen dan in het welpenhok en we heben heel vaak kampvuur.

christel nederlof.

De Grote Voetenwedstrijd.

Nee, lieve lezertjes, het gaat niet over Luuk. Het raadsel is het volgende: hieronder zie je twee paar grote, rode, lelijke, vieze voeten. De vraag is nu: van wie zijn deze grote, rode, lelijke, vieze voeten? Denk je ze te herkennen, stuur dan een briefkaartje naar de redactie met je verdenkingen erop. Wie weet kom je in aanmerking voor de onvoorstelbare hoofdprijs, een geheim geldbedrag.

Er zijn geen oplossingen ingestuurd van het vorige puzzeltje. Het verhuurderspuzzeltje was dus duidelijk te

moeilijk en dat is best te begrijpen, want als Lex al ergens niet uitkomt, is het wel hééél moeilijk. De hoofdprijs,

een geldbedrag van f.3000,= is door de redactie gebruikt voor een reis naar het Witte Huis. Dank jullie wel, lezertjes.

Het leek een normale, rustige vrijdagavond in Huizen, zo'n avond waarop een ieder zich rustig en voldaan uitstrekt na een lange, zware werkweek op de vissersboot. Dit was echter schijn, in werkelijkheid was het dorpje in verregerende staat van paraatheid gebracht. Vrouwen, kinderen en appelflappen waren geëvacueerd, snackbars en kroegen verstopt, spionnen en afliesterapparatuur geïnstalleerd en de gehele bevolking was uitgerust met waterpistooltjes. Een ieder was er van overtuigd dat we voorbereid waren, dat we wisten wat ons te wachten stond, kortom: we waren er klaar voor.

Maar plotseling waren ze overal, ze reden door onze villawijken, voeren over onze mooie meren, ze toeterden en gilden, onstaken vreugdevuren, pleegden obsceniteiten in het bos en bedreigden onschuldige voorbijgangers met watergeschut. Geschrokken vluchtte de plaatselijke bevolking naar De Rustende Jager om daar rumoerig feestend onder te duiken. We hadden de Rustende Jager goed

verstopt, dachten we.... Toen ze ons toch vonden dachten we nog dat we ze met een flink agressieve houding wel zouden afschrikken. Niets bleek minder waar; niet alleen bleken ze zelf stukken gewelddadiger (ze brulden om beurten een naam en het slachtoffer kreeg dan een ongenadig pak slaag), ze gijzelden onmiddellijk een

onschuldige, plaatselijke scout en dwongen hem de inderhaast geredde drankvoorraad te ontsluiten. We stuurden dorpsgek Gert op hun vrouwen af maar zij bleken al even onhandelbaar. Gelukkig besloten ze uiteindelijk toch maar goedkoop op eigen terrein te gaan consumeren. We stuurden nog wat loslopende randgroepdorpelingen op hen af maar allen dropen na verloop van tijd af.

Zaterdagmorgen wachtte ons dorpje sidderend af op wat komen zou. Dat viel alles mee. Het bleek dat ze hun vloot hadden meegenomen om wat rond te kunnen zeilen op onze mooie meren. Gelukkig bleken ze een grotere hekel aan elkaar dan aan ons te hebben en leefden ze hun destructieve neigingen op elkaars boten uit. Nadat ze nog een aantal bospaden hadden omgeploegd, trokken ze zich weer terug in hun kampement. Even leek de rust wedergekeerd, tot zich een enorme stinkende wolk boven het bos ontwikkelde. Tijdens inspectie bleek dat ze bezig waren met een middeleeuws ritueel: het smelten der kazen. Toen ze alle drapjes op onsmakelijke wijze naar binnen hadden gewerkt, ging een ieder zijns/haars weegs. Gespannen wachtten de als luik vermomde spionnen op wat komen zou.

Nadat een groot gedeelte van bos en kamphuis in het vuur was beland, ging de hele bende zitten en begon een weerzinwekkend schouwspel. De ene na de andere vunzigheid werd tentoongespreid, blijkbaar ter lering en vermaak. Er werd veelvuldig bij bushaltes gestaan, er werden maandverbandjes geknipt, er kwam een idioot met een capeje op de fiets voorbij, de verschillende vormen werden uitgelegd, ze hadden het allemaal over knäckebröt, en er werd vooral veel en

**ALWAYS
PLUS**

werden uitgelegd, ze hadden het allemaal over knäckebröt, en er werd vooral veel en vals gezongen.

Gelukkig kwam ook hieraan weer een einde en toen ze hun biervoorraad er doorheen hadden gejaagd dachten ze nog even naar de Rustende Jager te gaan. Maar ze hadden niet op de vindingsrijkheid van de Huizenaren gerekend. We hadden namelijk een naburige stam, bekend vanwege lomp en bot gedrag, per luxe touringcar over laten komen. Vervolgens hadden we ze zo dronken gevoerd dat ze elkaar de kleren van het lijf gingen rukken en zeer vervelend werden. De opzet van het plan slaagde ten dele; de onverlaten vertoonden zich weliswaar niet meer op het terras maar bleven wel op een afstandje naar doen. Uiteindelijk hielden ze het toch voor

gezien en nestelden zich weer rond hun vuur, alwaar ze zeemansliedjes lalden.

Zondagmorgen waren ze alweer vroeg op de been, enigszins gehinderd door de gevolgen van de voorgaande avond. Wij vroegen ons verwonderd en verbaasd af wat hen op dit tijdstip uit bed had gedreven. Groot was onze opluchting toen twaalf van hen in de boten stapten en in de stromende regen verdwenen.

De rest van de naarlingen bleek echter nog genoeg overlast te kunnen bezorgen met hun ellendige bosspelletjes. Maar wederom richtten ze hun agressie voornamelijk op elkaar

en ondervonden we vooral overlast tijdens het luidruchtige vertrek. Toen was onze opluchting en blijdschap echter zo intens dat we dit moedig doorstonden.

De hulpverlening aan de overspannen dorpelingen kwam onmiddellijk op gang. Er waren praatgroepen, de milieu-inspectiedienst onderzocht het terrein en de ontstane schade aan mens en omgeving werd ongedaan gemaakt. Als alles goed gaat zijn we eind juni meer dan voorbereid op de komst van de bevers. Onze wraak zal zoet zijn!

Groetjes, Leo.

Kun jij ook zo goed een sinaasappel imiteren, tien minuten je adem in houden, alle gedichten uit de Fabeltjeskrant opzeggen of net zo goed zingen als Marcha? Dan is het alle-gekheid-op-een -stokje-feest op zaterdag 27 augustus jouw kans om dit te tonen aan een groter publiek. Geef je snel op bij Malle Hans (19739) of Dwaze Dave (13806).

Van de Chriet Titulaerhorde

Er waren welpen op pad in het bos.
Opeens zag een welp allemaal dieren
door het bos lopen.
Toen vroeg hij het aan de leiding.
Maar opeens roken ze brand!
Maar er was geen telefooncel!
Dus een leiding moest snel een tele-
fooncel zoeken!
En toen had die dat gedaan.
En toen kwam de brandweer.
En die had alles geblust.
Einde!

Van Janet Zuidam

Een verhaal voor de scoutcourier
Welpen zijn de beste groep.
Met de estas en de hele troep.
De kamp vuur kuil is soms wel aan.
Als de wind waaid gaat die er aan.
Om twee uur komin we op de boerde-
rij En om 4 uur gaan we weer naar
Huis. Het is op de boerderij vaak leuk.
we liggen soms ineen deuk. Als het
mooi weer is, is het leuk. Dit was mijn
verhaal.
Voor de schout courier

Janet Zuidam

ik was bij de beefers
en nou bij de welepe
ik vind het helouk

Uit het dagboek van de holbi horde

..... zomaar een opkomst. Nee. We
gaan knotten. Weliswaar niet daar, je
weet wel, maar daar. Jaap had voor
ons iets geregeld. Een deel op de fiets,
tussen de wandelaars door, de rest met
de auto.

Tjonge, er waren wilgen genoeg
(waarschijnlijk zijn ze er nu nog, ze
zullen alleen iets kaler zijn). Er was
voor iedereen wat te doen: zagen, hak-
ken, ronddwalen en noem maar op.
Hati had voor wat worst en chocolade-
melk gezorgd, voor als we honger
hadden gekregen van de buitenlucht.
Nog even wat takkenbossen verzame-
len, een spelletje doen en het is alweer
tijd.

TRING - TRING -TOET.

Snel terug naar de boerderij waar papa
en/of mama (doorkrassen wat niet van
toepassing is) wel al zullen staan te
wachten. Is iedereen naar huis? Nee,
er zijn er nog een paar met Hati ach-
tergebleven...

Ad rijdt nog even heen en weer, zo
kwam alles toch weer goed en we
leven nog lang en gelukkig.

Hobi.

Edo P.S. Joke heeft nog wat voor Wouter,
Marijn en Bram.

Jos

Welpen / verkennerskamp 6 t/m 8 mei

Wij geennnen om vrijdag 7 uur weg in
het bos van hulversum.

een heel dicht gegroeit bos. en we
waren met 22 welpen wij hadden de lat-
ste avond een groot kampvuur gehad
met 3 leneelstuk 2 nagten ge slapen.
en wu gingen om 3 uur smidags weg
en het eten gor vies. en het weer was
mooi er waren tente en de wc was zelf
gemaakt

Maykel + Wouter

Van de Esta's

Zaterdag hadden de Esta's een natuur-
programma gedaan. Professor Bosbes
van het Geheimgenootschap der
Estabouten kon helaas zelf niet komen
en ook Jaap kon ons niet helpen.

Maar professor Bosbes, de lieverd,
had wel voor ons geregeld met het ter-
reinbeheer, dat we voor één keer de
jungle in mochten. Dat was een hele
leuke verrassing.

En wat wordt 'ie mooi, hé. De
hele ochtend hebben we een
rondleiding gehad langs water-
lissen, het groot hoefblad, heb-
ben we kikkers gevangen, pin-
ken geaaid en wol verzameld.

En na citroenmelisse te hebben
verzameld voor de thee en
voor de, voorlopig, laatste keer
over de wiebelige loopplank te
hebben gelopen, hebben we de
gracht ingewijd; het allereerste
kind is er in gevallen.

De windmeters en zonnwij-
zers die we hadden gemaakt,
hebben we meegenomen en de
zonnebloempitten, voor zover
nog niet opgegeten, hebben we
geplant.

Groetjes van de Esta's.

Wat vooraf ging...

“De Neptune” is in problemen geraakt en roept de sleper “De Wotan” om hulp. Vroeg in de avond arriveert

“De Wotan” bij het schip in nood. Het is zwaar weer. “De Neptune” ligt er slecht bij en de reddingsactie gaat beginnen.

De Wotan werd dicht onder de achtersteven van de Neptune gebracht, maar het was volkomen onmogelijk om de sleepboot zodanig in positie te houden.

Later in de avond probeerde de Ouwe wederom dicht onder de achtersteven van de Neptune te komen. De machines werden gestopt en de Wotan verloor vaart onder de lij van het schip in nood.

Telkens weer faalden de pogingen om een lijn over te schieten.

Eindelijk, tegen middernacht, slaagde de bemanning aan boord van de Neptune erin een lijn te pakken te krijgen die vastgemaakt was aan een nylondraad en ze begonnen deze binnen te halen.

“Neptune aan sleepboot, Neptune aan sleepboot. We hebben de tweede nylondraad over het achterschip, wat moeten we doen? Over...”

“U moet blijven hieuwen, in blijven hieuwen tot de voorloper aan dek komt met de ketting in het kluisgat.... Wij viëren verder. Over...”

“Neptune... Neptune aan Wotan, de ketting is belegd op de beting.”

De Wotan en de Neptune waren met elkaar verbonden. Een zwaar karwei dat de bemanning van de Wotan had uitgeput.

Het gevaar van twee stampende, slingerende schepen, uit noodzaak zeer dicht bij elkaar gebracht, had opmerkelijk zeemanschap gevergd.

De maten van de Wotan onder leiding van de stuurman hadden een groot deel van hun werk verricht terwijl de golven voortdurend over hen heen

spoelden. In de machine kamer had ‘het Zwarte koor’ door het voortdurend manoeuvreren rond de Neptune constant snel moeten reageren op de bevelen van de Ouwe.

“Neptune....Wotan, ik ga even op een noordelijke koers liggen... Op halve kracht met duizendmeter draad om eens te kijken hoe dat gaat. Over...”

Met een voorzichtige snelheid begon de Wotan aan de lange sleep, het karwei was echter verre van geklaard. De opzet van het Lloyds open form contract houdt in dat er bij het falen van de onderneming ook letterlijk niets betaald wordt. Als de Neptune ten onder ging voor veilige haven werd bereikt zou er geen stuiver tegenover staan.

Natuurlijk is alles nog goed gekomen

want een sleepboot als de Wotan is zo goed als haar machines en bemanning zijn. Iedereen en alles is van elkaar afhankelijk en de hele bemanning vormde een homogene groep, vol zelfvertrouwen en een blind vertrouwen in elkaar.

Onder de rubriek ‘Visserlatijn’ had het met de Wotan ook anders kunnen gaan

‘Het werd dus barsten in de meest letterlijke betekenis.’

De koelleiding, verder doorgeroest dan ik had kunnen vermoeden, sprong op twee plaatsen tegelijk en terwijl ik wanhopige pogingen deed om een noodvoorziening te treffen, liep er natuurlijk een zuiger warm.

Van de bakboordkar zat de hele zaak in een minimum van tijd zo vast als

een huis. Ik beken eerlijk dat ik op het punt stond in paniek te raken, hier was geen redden meer aan. Met een doffe dreun stopte de stuurboordkar en dat was dan dat.

De telefoon rinkelde. "Wat is er aan de hand, meester," gilte de stem van de Ouwe. Waarom die stem mij ineens kalm deed worden, snap ik nog niet en laconiek antwoordde ik: "De hele zaak zit to blocks, het enige wat nog overblijft is roeien."

Geen minuut later kwam de Ouwe zo grauw als een dweil de machinekamer binnen stormen. "Kan je niks dóén, meester?" De zaken lagen nu eenmaal zo en hier moest gehandeld worden.

Jawel, gehandeld Maar er viel niet meer te handelen en toch, omdat het niet echt leuk is om op een stuurloos schip in een vliegende storm werkloos te blijven wachten op een wonder, ging ik aan het werk.

De tweede machinist was een handige jongen en hij deed precies wat ik hem beval. De zuigers waren weer afgekoeld en ik kreeg zowaar de bakboordkar aan het draaien, al was het dan met horten en stoten. Overigens

was dat het enige dat ik bereikte, want het leek wel of de oude kar er nu toch helemaal genoeg van had gekregen.

In een uur tijd vertoonden de beide karren alle gebreken die een motor maar vertonen kán en toen er tenslotte nog een lager brak, konden we inpakken.

We hadden gedaan wat we konden en misschien wel meer. "Het is gedaan, meester!" hoorde ik de tweede machinist schreeuwen. "We gaan van boord, met de kust in zicht, dan hebben we nog een kans het er levend vanaf te brengen."

De zware zee stond dwars op het schip en breker na breker stortte zich met donderend geweld op het werkdek van de Wotan. Toen liep de Wotan aan de grond, door de schok werk ik tegen de grond gesmeten. Ik werd helemaal door het water bedolven en het scheen een eeuw te duren voor ik weer kon ademhalen.

Toen ik wakker werd, stond daar een man over mij heen gebogen, de ruwe, onverschillige stuurman stond boven mij te grijnzen.

"Meester, goed geslapen, het is tijd voor de aflossing van de wacht!"

Getekend,

De machinist van de Wotan.

Betekenis der termen:

- hieuwen: draad binnen halen
- Ouwe: kapitein
- eerste: eerste stuurman
- meester: machinist
- ketelpak: overall
- kluisgat: gat in de romp
- kar: motor
- handlangers: hulpjes
- onder de lij: aan de kant waar de wind niet vandaan komt
- voorloper: eerste deel van een sleepverbinding
- beting: groep van bolders waarop draad wordt vastgemaakt
- zwarte koor: machinekamerploeg
- maten: matrozen e.d.
- Lloyds open form: internationaal erkende sleep-overeenkomst

Wordt vervolgd.

Pinksterkamp

We zaten gezellig bei/bij Tibor en Jeroentje in de boot. Jeroen, want het is een grote jongen.

Wij/wei kwamen als eerste aan, 13.57! Twee boten gingen weg om alle prutjes + tenten te halen en de anderen bleven op het eiland/ijland.

Ja hoor...regen! We gingen maar actieve spelletjes met de rubberen bootjes doen. We hebben genoten. (Even onderbreking, de wasmachine staat te springen). De tenten kwamen. We hebben ze helemaal zelf opgezet. We zijn/zein helemaal droog gebleeft/geblijft.

Zondag gingen we gezellig vrei/vrij zijlen/zeilen en toen zaten we met heel veel kindjes in de boot. Ook met Mark en die wou toen zwemmen, maar dan

moest Fenna wel mee!! En Sabrina moest mee voor Fenna en Kitty en Jerusha voor Sabrina.

En zo gingen de meisjes/mijsjes maar gewoon zwemmen.

Arno, Thomas en Tibor ook. Marije/Mareie was bang dat er een visje in haar teen beet. Maar goed, wij/wei hebben wel lekker (heel lang) gezweemt. Mark ook, maar hei/hij heel kort. Lullig. En hij/hei was de ideehebber.

We hebben geen dropping en/of watergevecht gehad, dus nu hebben we niks om over te zeiken/zijken!!!

Mekker de mek!! Dus zeiken/zijken we maar over het fijt/feit dat we niks te zeiken/zijken hebben.

We hebben van Nienke nog geleerd

om een tent op te vouwen.

Dat ging helaas niet zo goed, omdat Arno z'n strijk/streikbout was vergeten. Echt dom! Vorig jaar ook al zijn/zein zonnebrand.

Wat de macaroni/macaroni/macaronie/macaronie betreft, die was heerlijk/heerlijk (van de jongens).

De terugweg was ook heel geinig/gijnig.

Einde/ijnde

p.s. We (Sabrina en Fenna) hebben nog om de felbegeerde Tibor gevecht.

Doei, groetjes en xxxjes
Sabrina en Fenna

*Lief boos barbezoekertje,
wat leuk, dat je blijkbaar zo diep geraakt bent door mijn
onschuldig schrijfsel, dat je het de moeite waard vond te
reageren. Wat jammer, dat je niet even na hebt gedacht, voordat je je pen ter hand
nam (c.q. de vingers over het toetsenbord liet dwalen). Ik wil graag een paar dingen
met je bespreken en omdat je blijkbaar niet weet, dat het tot de goede gewoonte
behoort een stukje waarin iemand zijn/haar mening uit (door het verkleinen is het
zelfs onduidelijk of je een jongen of een meisje bent) met naam en toenaam te onder-
tekenen, doe ik dit via deze mij vanzelfsprekend onsympathieke weg.*

Laat ons vooraan beginnen: de aanhef. Ik heb zeker 30 seconden nagedacht over de vraag, welk lid van de Ierse band "The Pogues" je bedoelde. Op geen van de CD's van deze groep die in mijn bezit zijn, is de naam Mahone terug te vinden. Daarna drong tot mij door, dat je ongetwijfeld bedoelde een kameraadschappelijke Keltische groet uit te wisselen. Helaas zijn er een paar dingetjes misgegaan.

Ten eerste de spelling; correct geschreven is deze kreet:

Póg mo thóine, hetgeen bevestigt, dat

spelling en uitspraak hooguit oppervlakkig en per toeval met elkaar te maken hebben.

Ten tweede zou ik je niet willen aanbevelen om deze kreet te uiten tegenover iemand die Keltisch verstaat en/of spreekt.

Ofwel je krijgt een tik op je ogen ofwel hij geeft gehoor aan de uitnodiging (en ik dacht niet dat wij zulke perverse mensen in onze groep hadden).

Vervolgens zou ik willen reageren op de uitspraak dat:

"... hij het noodzakelijk acht een sfeercommissie op te

richten." Ik acht niets noodzakelijk, ik heb alleen maar een suggestie gedaan (de oorspronkelijke tekst staat hier voor me). Een sfeercommissie leek mij in het totale huidige culturele klimaat van de A. Schweitzergroep wel te passen. Bovendien kan een extra reglement, naast de reeds bestaande ongeschreven reglementen, plus een commissie die weer een aantal mensen de mogelijkheid biedt zich belangrijk te voelen, geen kwaad. Ik kan daar, wat betreft de sfeer, nog het volgende aan toevoegen. Steeds meer mensen, die met een volume waarvoor de gemiddelde hard-rockband zich niet zou schamen, woorden uitwisselen (een gesprek lijkt mij voor veel van deze geluiden een niet passend

woord), mensen, die schijnbaar menen dat een smulpertij bestaat uit het half in de mond proppen, half op de grond smijten van allerlei etenswaren, neurotische persoonlijkheden, die hun destructieve neigingen uitleven op volkomen onschuldige (zelfs de Officier van Justitie is het in deze met mij eens) bierviltjes, al dezen dragen m.i. niet bij tot een sfeerverhoging.

Tenslotte, want dit stuk begint veel langer te worden dan mij oorspronkelijk voor ogen stond, de suggestie dat ik me meer

'mainstream' zou moeten gedragen, m.a.w. meer "zoals normale mensen doen, zoals de hoofdmoot, de grijze massa doet".

Er is niets dat ik minder zou willen dan lijken op de doorsnee grijze gehaktbal. Ieder zichzelf en de doorsnee alleen maar een kwestie van de statistici, dat is mijn motto.

Er worden vervolgens, onder allerlei interessant klinkende namen, muzieksoorten opgevoerd, die de moeite waard zouden zijn. Hierop past slechts een aangepast citaat van de heer Shakespeare: Shit still smells as bad, by any other name.

Goede muziek kan kritiek verdragen en de liefhebber hoeft niet bang te zijn voor die kritiek, want hij is gewapend met argumenten. Die heb ik in het

schrijven van het boze
barbezoekertje node gemist.

Als laatste: ik maak bezwaar tegen de suggestie, dat door een actieve bijdrage mijnerzijds de dinosaurussen van de aardbodem zouden zijn verdwenen. Ik heb nooit, zelfs niet toen ik jong was en dat is, toegegeven, geruime tijd geleden, het genoeg mogen smaken één van deze wezens te ontmoeten. Ik ben er echter zeker van dat ik een verdwaalde en hongerige Tyrannosaurus Rex een schoteltje melk zou hebben voorgezet.

Kortom, lief boos barbezoekertje, lees en denk de volgende keer na voor je schrijft. En onderteken met je naam, dat getuigt van ietsje meer lef.

Met vriendelijke groeten,

Theo.

P.S. : Je hoeft me echt geen meneer te noemen, titels laten me vrij koud.

Het leven wordt
voortdurend bedreigd.

De panter,
de olifant,
de tijger,
de moederwolf,
de wouw,
het stekelvarken

en de welpen
maken het allerminst
gemakkelijk

't aapje

(met dank aan J.Deelder)

Geschreven door dronken welpenleiding.

Gedicht over liefde

Liefde is als een krop sla,
zo groen, zo nat, zo wolkerig en zo
Indien zij dan dartel op mij neder daalt,
dat arme dier vol sprankelende hoop
op eeuwigheid en duistere dood
haar schaduwen vooruitwerpt,
dan verwerp ik alle negatieve gedachten
en druis door tot het hoogtepunt
in extase.

Net als in een goedkope tekenfilm
en net als in Lief & Leed.

Tenzij de bomen in goudbladeren dos heel stilletjes
het gezang fluisteren van de intieme dualiteit.

maart '94

Lieve lezers, beste lezeressen,

Ook in de afgelopen weken vonden we weer verscheidene geheimzinnige poststukken in ons postvakje. Over het algemeen zijn ze vrij onbegrijpelijk en slaan ze nergens op maar we wilden ze u toch niet onthouden.

Lieve Ritseart en Wouter

Ik vind dat we al in de Jungle mogen.
Je moet niet al te trots zijn op je stukje weiland.

Je moet niet denken dat we schapen zijn hoor? en dat we alles opeten.
We mochten er eigenlijk al drie maanden geleden in.

Als je nog langer wacht en er komt een storm dan stort alles misschien wel in of over een paar is het geen Jungle meer maar een komposthoop.

Dan kan je de baas van een komposthoop worden.

En dat stinkt véél meer hoor!!!

En het is leleker vinden de welpen.

de planten die een mol onprettig vindt. Het zijn knoflook en uiensoorten, stinkend nieskruid, wolfsmelk en keizerskroon.

Liefs, Monique

P.S. Dank je wel voor alles. De jungle is heel mooi.

21 - 1 - '94.

Geachte Dr. Sjoerd-Jan,

Lieve Ritsaert,

Wil je de ijverig gravende mol uit je gazon verdwijnen, leg dan vissekoppen in de gangen. Er zijn ook bepaal-

Bij deze willen wij u vriendelijk verzoeken de bandjes van Sabrina volgende week mee te nemen. Bovendien zitten we al geruime tijd geagiteerd op

onze foto's te wachten. We zijn er ondertussen apatisch van geworden. Wij willen onze ouders graag de gracieuse foto's laten zien. U bent een grote deceptie voor ons. Wij stellen u aansprakelijk voor 't formaat van problemen die u ons heeft opgeleverd. Wij constateren dat u ons volledig naar het vergeetboek hebt verbannen. Daarom hebben wij gediagnostiseerd dat u de symptomen van een koe heeft. U mogen behelzen vele grassoorten, u bent niet bepaald gerenomeerd en u heeft al helemaal geen kardinaal temperament. U heeft bepaalde criteria zoals: u bent een Kalsbeeker en we krijgen een geheel excentrieke impressie van u. Met deze versie van woorden willen wij u duidelijk maken dat wij de foto's willen. Wij hopen dat deze woorden baten.

Hoogachtend,

Sabrina en Fenna.

Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons tegenkomen.....

Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme. Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw tuin kunnen wij verrassende dingen doen!

Bel: (03480)-19564.

de aarhoveniers

Wat vooraf ging:

Bij AH maak je de leukste dingen mee. Enige tijd geleden botste het winkelwagentje van uw reporter tegen dat van de befaamde tekendocent Han Nap. Er ontstond een boeiend gesprek en de heer Nap liet onder andere weten dat hij niet lang daarvoor een korte vakantie in Gambia had genoten. Daar had hij leden van een scoutinggroep ontmoet die hem vroegen of hij hen in contact kon brengen met een Nederlandse groep. En aldus geschiedde tussen de schappen bij 's lands grootste grootgrutter.

Het idee werd gelanceerd in de groepsraad en het dagelijks bestuur en in beide vergaderingen werd het enthousiast onthaald. Er ging een brief naar Gambia met het verzoek om meer informatie. Weldra kwam er een brief terug waarvan u de vrije vertaling hieronder kunt lezen.

Gambia is één van de kleinste en armste landen in Afrika met een geschat inkomen van 80 pond sterling per hoofd van de bevolking per jaar. Het is één van de dichtst bevolkte landen ter wereld; het land is 11.000 vierkante kilometer groot en er wonen 64 mensen per vierkante kilometer. Gambia wordt aan drie kanten begrensd door Senegal en in het westen door de Atlantische Oceaan. De

rivier de Gambia stroomt dwars door het land heen.

Er zijn twee seizoenen; het natte seizoen loopt van juli tot en met september, de rest van het jaar is het droog. Gambia ligt 150 kilometer onder de Sahara.

Scouting in Gambia is ongeveer 60 jaar oud. We leren jongens en meisjes om zich beter te kunnen redden en om een betere burger te zijn. De activiteiten bestaan uit kamperen, primitief koken, observatie en sporten.

Als we op kamp gaan, gaan we niet ver buiten ons district omdat we er heen moeten lopen, meestal zo'n 15 tot 20 kilometer. We hebben ons kamp in een school omdat de groep geen tenten en kookgerei heeft. We gaan nooit naar het buitenland. Op kamp

doen we aan sport, er zijn patrouillewedstrijden en we maken muziek.

In Gambia heb je welpen en verkeners maar we zouden ook graag met zee- en luchtverkeners starten.

De groep heeft een winkel waar kleinigheidjes als snoepjes en thee verkocht worden. Het ging echter niet zo goed met de winkel omdat twee van de leden wees zijn en anderen uit arme gezinnen komen. De groep zorgt voor hen door hun schoolgeld te betalen en ze geld te geven voor schooluniformen en boeken. In het begin van het jaar konden we schoolgeld betalen van het geld dat over was van de winkel.

Met kerst bouwen we een 'Lantin' om aan geld te komen. Een 'Lantin' wordt gebouwd in de vorm van een schip en wordt naar iemand genoemd die daar dan voor betaalt. Het wordt gemaakt van bamboestokjes waarop papier wordt geplakt.

Groeten aan iedereen.

Ebuma M Mbay
8th Kombo troop.

Het vervolg:

Het is nog niet duidelijk wat we precies gaan doen om de scouts in Gambia een steuntje in de rug te geven. Op dit moment worden de mogelijkheden bekeken. We houden u vanzelfsprekend op de hoogte. ♦

Zonder zee geen vissen.

*Zelden was uw reporter zo vroeg opgestaan ter verga-
ring van enige bladvulling; reeds om acht uur ratelde
de wekker en dat op zaterdagochtend.*

*Na heel veel koffie (ik was al geattendeerd op het feit
dat de gemiddelde liefvlet niet voorzien is van een kof-
fiezetapparaat; een puntje waar het sfeer-,materiaal-
,boten-,catering- en algemeen welzijnsbeheer zich wel*

Het voorbereidingsschema van de avond ervoor (onthouding, aerobicoefeningen en vroeg naar bed) wierp zijn vruchten af: ik was te vroeg!! Zo niet Miranda en Coen; die waren te laat. Bert was uiteraard op tijd, Robert was geheel afwezig.

Na een heerlijke tocht langs Zegveldse slootkunst, onderbroken door een pit-stop bij de Zegveldse middenstand, kwamen we aan bij de immense vloot, die er fier bij lag, ondanks de sabbota-gepogingen van niet nader te noemen personen, die zich schuldig maken aan een grootscheepse harpjes- en hoef-ijzerzwendel.

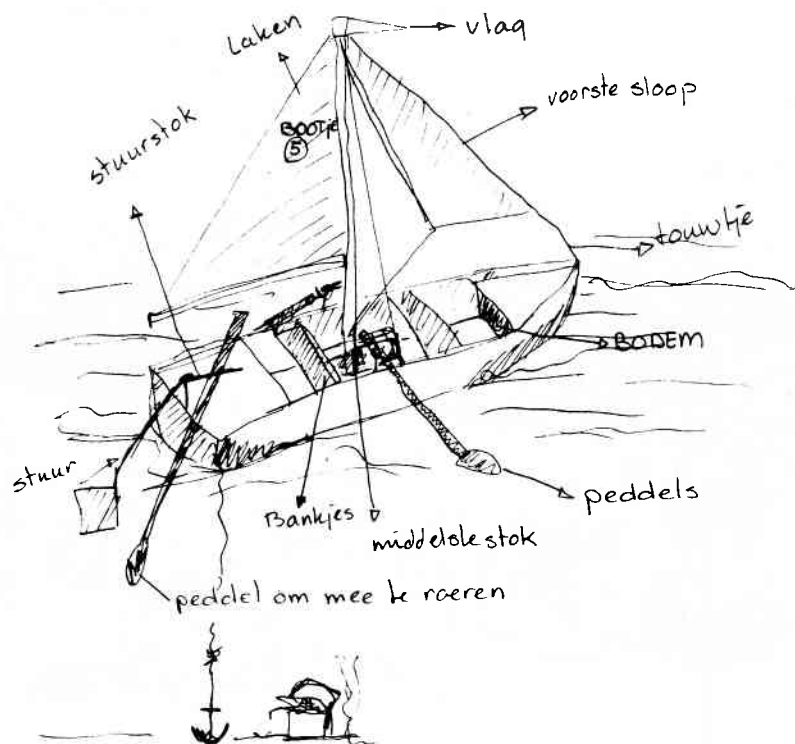
Ik belandde in de 946 (bijgenaamd De "Watte?"), niet vanwege het aangename gezelschap (Boots Arthur, bemanningslid Selma en toeristen Juriaan en Martijn), maar vanwege de aanwezigheid van Miranda met koffie. Het zal weinigen onbekend zijn dat Mevrouw Brand (Miranda's moeder dus, Miranda zelf wordt doorgaans niet met mevrouw aangesproken) op onovertroffen wijze onze vloot te gelde maakt middels het verhuur van boten.

Het zal echter aanzienlijk onbekender zijn, dat dezelfde Mevrouw Brand tevens een voortreffelijk potje koffie brouwt, dat ze vervolgens liefdevol meegeeft aan haar dochter, die het eveneens liefdevol deelde met uw verslaggeefster. Brrrravo!!

Terwijl we de vaart uit kabbelden was het aangenaam saai aan boord; Arthur zat achter het stuur en draaide af en toe zeventjes in het water met de roerstok; Miranda knabbelde gezellig het ene bloemkoolroosje na het andere weg; Selma bediende wenend het sloopje (dit is het stukje textiel, dat ze vooraan te drogen hangen) en Martijn en Juriaan hielden angstvallend hun

mond om hun carrière niet te schaden en speelden boter, kaas en eieren. Bij dit alles werden we bijgestaan door verrukkelijke versterkende multivita-minesnoepjes.

Achter ons voer de boot met Coen aan boord, die zo druk bezig was met zingen en peddeltechnische aanwijzingen geven, dat hij niet door had dat ze een aantal kanoërs aan het overvaren

waren. Deze laatsten kwamen gelukkig met de schrik vrij.

Na een poosje ronddobberen legden we aan in de Machinesloot en gingen we eten en drinken. Hierbij deed zich een historisch hoogtepunt in de zeeverkennergsgeschiedenis voor: Bert stond een kopje koffie af en wel aan uw eigen reporter. Volgens de historicus en zeeverkenner N. Smit werd dit verschijnsel voor het laatst waargenomen in 1975 en is de oorzaak van het vóórkomen ervan volslagen onbekend. Het eventuele verband met de multivitaminesnoepjes wordt nader onderzocht. De leden stimuleerden intussen hun spijsvertering door middel van modderworstelen. Modder was in ruime mate aanwezig, aangezien het intussen weer was gaan regenen.

Dit laatste was er ook de oorzaak van dat het landrottenonderdeel van het programma zich qua vochtigheidsgehalte nauwelijks onderscheidde van de rest van het programma.

Er werd touwtje gesprongen, waarbij Faisal het showelement erin bracht door zich met een ijzingwekkende kreet op het touw te storten en vervolgens stil te blijven staan. Dit kwam de

recordpogingen uiteraard niet ten goede, zodat het huidige record op 5 springende personen tegelijk is blijven staan.

Vervolgens kwam Bert met een geintje: de leden moesten hun boten achteruitpeddelend om een ton heen zien te krijgen en moesten dan weer terug zien te komen om uiteindelijk op een dusdanige wijze aan te leggen dat er een gebakken struisvogelei tussenkwam. Uiteraard won de "Baloe", maar ik heb geen omelet gezien.

Het laatste spel heette "Tikkertje voor gehandicapten" en het doel was zoveel mogelijk mensen tijdelijke lichamelijke schade toe te brengen. Die opzet slaagde en na een korte revalidatieperiode, bestaande uit peptalk en multivitaminesnoepjes, kon iedereen weer aan boord.

Nadat ik had onthuld dat ik behalve multivitaminesnoepjes ook tompoucen en bitterballen had meegenomen, werd ik liefderijk opgenomen aan boord van de 705. Deze schuit werd aangevoerd door Boots Gerben, die het bevel voerde over Coen, Johan en Patrick. Het regende nog steeds, zodat de lakens niet echt goed droogden, maar ze vin-

gen wel aardig wat wind en zodoende zagen we alle kanten van de Nieuwkoopse plassen.

Hoewel we allemaal redelijk verkleumd waren, wisten we er de moed in te houden middels zang en dans en de moppen van Johan.

Wij braken de broden in de vorm van krentebollen aan en, bij gebrek aan vissen, de chocoladekoekjes.

Johan klappertandde er lustig op los, Patrick onthulde zijn visie op regenspakken, Gerben onthulde alles wat hij wist over Coen en Coen gaf zijn mening over vegetarisme (er moet meer kaas worden gegeten). We aten multivitaminesnoepjes en het werd nog droog ook.

Ik mocht nog even de touwtjes van de sloop in handen nemen en dat was een hele toer toen we gingen zwalken over de sloot naar de boer.

Daar aangekomen bleken de lakens helaas alweer niet helemaal droog, een tragedie die door de zeeverko's lachend werd opgenomen, zeggende "volgende week proberen we 't gewoon weer".

Hetgeen maar weer bewijst dat zeeverkenners echte doorzetters zijn. ♣

 cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

De koekal is een aardig diertje, dat heel veel van gezelligheid houdt. Hij is een heel ver neefje van ons vriendje de koekoek, die in Nederland vooral in gezellige klokken woont.

De Koekal

De koekal ziet er wel wat raarder uit dan zijn neefje. Hij heeft een licht gebogen snavel, een grote bolle kop, een gedrongen lichaam, korte vleugeltjes (één aan iedere kant), een lange staart (aan de achterkant) en lange poten. Met die poten kan de koekal hardstikke hard rennen. Ondanks z'n vleugeltjes heeft de koekal geen dry weave toplaagje.

De koekal is een echte levensgenieter. Doorgaans woont hij aan de rand van een tropisch regenwoud of van een sfeervol moeras. Bovendien houdt de koekal heel veel van eten, zodat hij nogal dik is. Daarom komt de koekal aan echt vliegen niet meer toe en loopt hij zomaar wat rond over de grond of hupst hij van tak naar tak.

De kleur van de door veeruitval gekwelde koekal kan behoorlijk verschillen. Kleine koekalletjes zijn vaak bruin of zwart, grote koekallen hebben soms de gezelligste kleurtjes die je je maar kunt bedenken: donkerblauw, gestreept wit of kastanjebruin.

Gezellig zingen kan de koekal ook. Zijn zang bestaat uit reeksen herhalingen van lage, hol klinkende tonen, die lijken op luchtbellen die aan het wateroppervlak uiteenspatten. Als de koekal zingt doet ie z'n nek omhoog en z'n snavelpunt naar beneden.

De koekal is in 't geheel niet bouwkundig aangelegd: z'n nesten lijken nergens op. Er zit zelfs geen kommetje in, zodat het koekalei om de haverklap uit het nest rolt. Dit probleem is des te groter, doordat het ei van de koekal bijna helemaal rond is. Het is dan ook erg verstandig van de koekal om zijn nest met het oog op de verkeersveiligheid niet ergens in een boom te hangen.

Als de babykoekals uit hun ei kruipen, zijn ze niet naakt, maar zitten ze onder de dons. Echt veel dons hebben ze echter niet, zodat het koekalkuiken er niet zo heel snoezig uit ziet.

Zoals gezegd, de koekals zijn echte Martins: ze eten alles wat los en vast zit en kleiner is dan zichzelf. Meestal eten ze insecten, maar ook andere vogeltjes, knaagdieren en zelfs slangen kunnen het doelwit zijn van een koekalluchtaanval. De tactiek van een koekal is simpel, maar doeltreffend en verge

lijkbaar met die van de teek. De koekal gaat in een boom zitten en doet een blaadje na. Als er dan een onschuldig slachtoffer passeert, laat de koekal zich vanuit de boom op de voorbijganger vallen, die daar minstens hoofdpijn van krijgt.

Zoals je ziet kun je met de koekal dus veel pret beleven. Misschien kom je er nog wel eens eentje tegen... ♣

Het leven van Albert Schweitzer

Veel geïnteresseerde lezertjes vragen zich waarschijnlijk af wie nu in hemelsnaam de naamgever van onze groep, Albert Schweitzer, is. In deze Scoutkoerier zijn enige echte levensverhaal.

Hoe het begon.

Op een mooie januaridag in 1875 werd onze Albert geboren in het dorpje Kaysersberg. Dit dorpje lag in een deel van Duitsland dat tegenwoordig bij Frankrijk hoort, namelijk de Elzas. Albert was een heel slim broekie. Nadat hij naar het gymnasium was geweest ging hij theologie (godsdienswetenschap) en filosofie (wijsbegeerte) studeren in de hoofdstad van de Elzas, Straatsburg. Albert kan ook heel goed orgel spelen, zo goed zelfs dat hij op orgelles mag in Parijs. Zijn filosofiestudie maakt hij af in Berlijn. Op zijn dertigste is Albert professor in de filosofie en al een geslaagd man. Albert vindt dat helemaal niet prettig, hij heeft niet het idee dat hij nog wat zinnigs kan doen in Duitsland. Dan ziet hij op een dag een advertentie staan in een tijdschrift, waarin gevraagd wordt om een arts in Frans Kongo. Nou, dat lijkt Albert wel wat. Als een speer gaat hij een medicijnenstudie volgen en als hij die af heeft in 1913, vertrekt hij naar Kongo. Inmiddels is Albert getrouwd met Hélène Bresslau. Zij gaat met Albert mee naar Afrika.

Albert in het kippenhok.

In 1913 komen Albert en Hélène in Lambarene, Frans Kongo, aan. Het ziekenhuis waar ze gaan werken heeft meer weg van een kippenhok dan van een ziekenhuis. Albert bouwt daarom gauw zelf een barak, die hij als ziekenhuis gaat gebruiken. Albert en Hélène zijn nog maar nauwelijks begonnen in Lambarene, als in 1914 de Eerste Wereldoorlog uitbreekt. Omdat ze van Duitse afkomst zijn en Frans Kongo

een Franse kolonie is, worden Albert en Hélène gearresteerd. In 1917 worden ze overgebracht naar een strafkamp in Zuid-Frankrijk.

Als de oorlog afgelopen is, keren Albert en Hélène eerst terug naar de Elzas, waar in 1919 hun dochtertje Rhena wordt gebracht door een ooeivaar. Met lezingen en orgelconcerten verdient Albert inmiddels genoeg geld om terug te keren naar Lambarene.

Zelfs geen kippenhok....

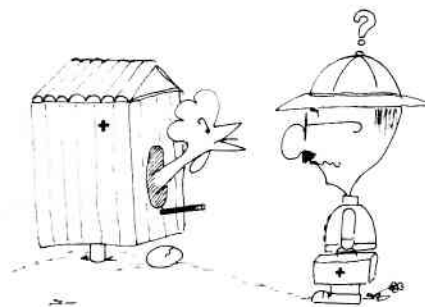
Als Albert in 1924 zonder Hélène (want die is een beetje ziek) terugkeert naar Lambarene, blijkt zelfs het kippenhok niet meer overeind te staan. Albert moet helemaal overnieuw beginnen, en dat doet hij dan ook. Het nieuwe ziekenhuis groeit al gauw uit tot een half dorp. Uit Europa komen steeds meer zusters en dokters om Albert te helpen.

Albert z'n werk komt meer en meer in de belangstelling te staan van mensen in Europa. Daarom moet Albert regelmatig terug naar Europa om lezingen en praatjes te houden. Intussen pakt hij ook weer eens een nieuwe studie op, dit keer kernfysica. Over dit onderwerp schrijft hij veel met een andere Albert, Albert Einstein. Onze Albert wordt niet gelukkig van de Koude Oorlog die is ontstaan tussen Oost en West. Voor zijn hele werk krijgt Albert in 1954 de Nobelprijs voor de vrede van de Noorse koning. Het geld dat bij de prijs hoort investeert hij onmiddellijk in de lepra-afdeling van het zie-

kenhuis.

In 1957 overlijdt Hélène. Albert volgt haar acht jaar later. Tot die tijd blijft hij roepen dat de mensen toch vooral lief tegen elkaar moeten zijn. 'Ik ben pessimistisch in zoverre, dat ik het naar onze begrippen zinloze van het wereldgebeuren in zijn volledige zwaarte beleef. Slechts op heel zeldzame ogenblikken ben ik echt blij geweest dat ik besta. Ik kan niet anders dan alle leed dat ik om me heen zag voortdurend meebeleven, niet alleen dat van de mensen, maar dat van alle schepselen. Ik heb nooit geprobeerd me aan dit medelijden te onttrekken... Hoezeer mij het probleem van de ellende in de wereld ook bezighield, toch heb ik er nooit over lopen piekeren, maar me vastgeklemd aan de gedachte dat het ieder van ons vergund is, iets van deze ellende op te heffen.'

Op 4 september 1965 overlijdt Albert op 90-jarige leeftijd, te Lambarene, Frans Kongo. Hij wordt naast Hélène begraven, aan de rand van de jungle. Een jaar later wordt de Albert Schweitzergroep in Woerden opgericht. ♦

Lieve kinderen, ouders en mede-leiding,

Jullie zijn aan een groot ongeluk ontsnapt. Bijna, bijna waren jullie terreinbeheerder, die altijd met een tomeloze inzet zijn vrije dagen doorbrengt met het maaien van zijn gazon en het onderhouden, bouwen e.d. van de rest van het terrein en zijn broer die met minstens zoveel enthousiasme altijd bezig is met dat mooie terrein, dat wij bijna als vanzelfsprekend beschouwen, (we zijn verwend) er niet meer.

Ook een groepsbegeleidster was bij het ongeluk betrokken, evenals het voltallige materiaalbeheer, nou ja, meer dan de helft, die tevens deel uitmaken van de beide welpenhordes. Verder nog twee middagwelpenleiders, een landverkennerleider, een trouwe barklant (erg goed voor de omzet), een ochtendwelpenleider, die tevens lid is van de barcommissie en een estaleidster. En niet zomaar leiding e.d., maar wel de bikkels van het stel. Het deel van de groep dat zich vrijwillig opofferde om zondag om 6.45 uur op te staan na twee uur te hebben geslapen, om 8.00 uur at en verwelkomd werd bij de vletten met niet een beetje regen, maar heel veel, en niet alleen regen, maar ook windkracht 6 en temperaturen rond het vriespunt. Bovendien vooral de leden van het volkje zwart, kortom; de harde kern.

Maar wat is er nu precies gebeurd?

Het spijt me, nu ik erover schrijf staat het me weer extra levendig voor de geest en m'n gemoed schiet telkens weer vol.

Na de hele ochtend de ontberingen van de weergoden te hebben doorstaan werd het, nadat we weer waren aangesterkt met de spek en eieren van ome Ko, weer redelijk mooi weer. We voeren het Amsterdam - Rijnkanaal op. Bijna waren we te Breukelen, waar we af konden slaan naar veiliger water, toen opeens de motor uitviel. Een sliert van 6 boten, van het ene op het andere moment stuurloos, dobberde langzaam naar het midden van het Amsterdam - Rijnkanaal. Maar dit moment was zeer ongelukkig gekozen. Fortuna confronteerde ons op dat moment met een duwboot, een drieduizendtonner, beladen met ruim duizend auto's (door de angst die ons om het hart sloeg leken het er misschien meer, maar laten het er vijfhonderd

geweest zijn).

En vlak achter ons verscheen een boot die minstens net zo groot was. Dit was geen tijd voor paniek en een ieder gedroeg zich dan ook moedig. Ook toen bleek dat de motor niet wilde starten. Er gaan geruchten dat de terreinbeheerder door een slordige fout deze situatie heeft veroorzaakt. Maar van iemand die zich zo kranig gedroeg, een ware schipper, die het moraal van zijn mannen op peil kan houden bij elke kleine en grote ramp, kan ik dat niet geloven.

Over moraal gesproken, Marianne heeft ons de hele tijd ondersteunt met gezangen, terwijl zij en Renate het meeste gevaar liepen, chapeau.

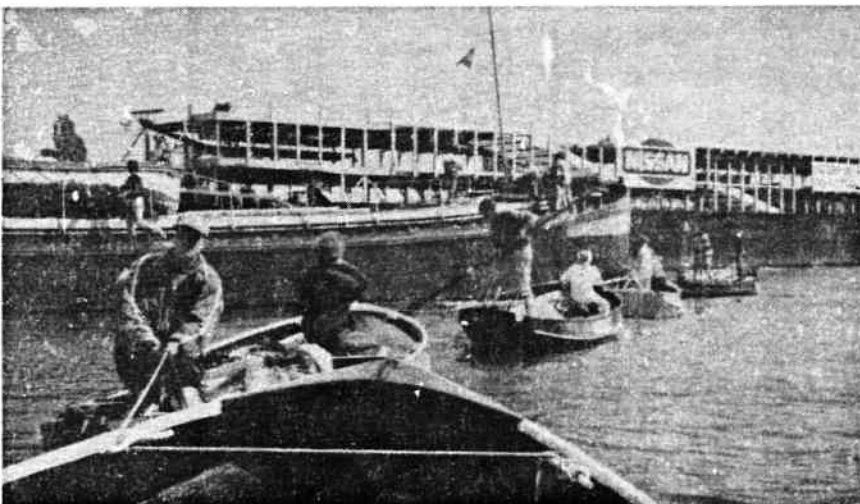
Gelukkig herkende de ons in de rug komende boot het gevaar en kon de bemanning nog net op tijd stoppen. Het scheelde geen haar. Zij hebben ons gered van een dappere, doch zeer tragische, dood.

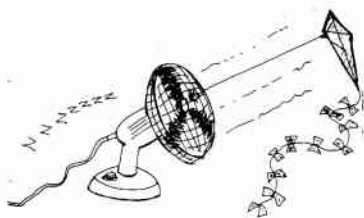
Vlak na dit voorval meerden we aan bij een benzinstation, waar iedereen meteen moest plassen. Duidelijk post-traumatische verschijnselen. Luuk was nog in de ontkenningfase, hetgeen bleek uit de scheldkanonnade die Marjolein begrijpend onderging.

Ook de rest van de bemanning is waarschijnlijk voor de rest van hun leven getekend door deze ervaring. Niet vreemd natuurlijk. Zoiets grift zich diep in de ziel in.

Jongens, sterkte,

een bemanningslid.

LUCHTVERKENNERS

Kamp luchtverkenners, 21,22,23 mei

zaterdag 21 mei

Om 9.00 uur verzamelden de Luchtverkenners zich.

En om 9.30 uur vertrokken ze, om naar Austerlitz te gaan fietsen.

Uiteindelijk kwamen ze op het kamp-terrein aan.

Waarna ze nog hun tent op moesten slaan in de miezerende regen. Het was bij het tenten opslaan oneerlijk verdeeld. Want: Joost, Sebastiaan en Tim lagen in een tent en: Marius, Lieke, Alex, Frans en Elvira in een andere tent.

Ze gingen een wandeling maken, terwijl Victor en Elvira wat boodschap-

pen gingen doen.

waar naarmate ze de weg kwijt raakte en buiten Zeist zaten.

Ze bleven ongeveer 2 en een half uur weg.

Toen ze terug waren gingen we eten koken.

We kookten macaroni en daarna saroma.

Wat de tent met de meeste kinderen erin verkeerd maakten.

Ze kookten het en dat was fout ze moesten pudding maken die het niet werd.

Die nacht regende het heel erg en het onweerde ook.

Toen we gingen slapen kwam Victor

een verhaal vertellen.

Het heette: De man met het gouden been en daarna: Het rode balletje.

Zondag 23 mei

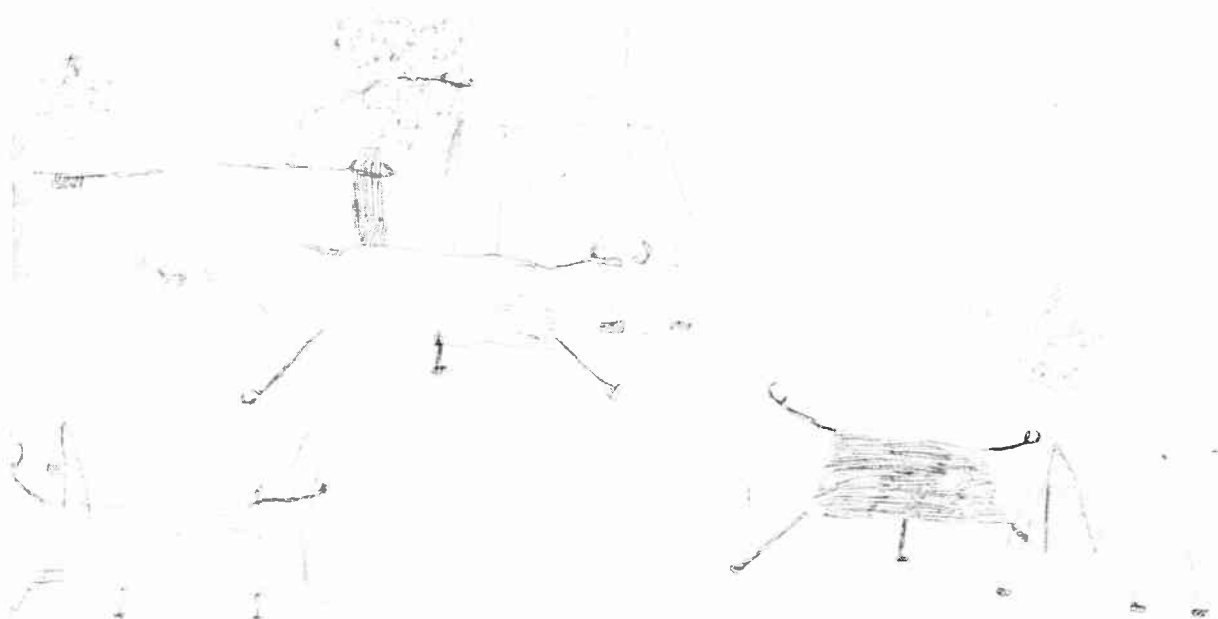
Na een tijd vrije tijd gingen we met albatrossen vliegen.

Waarna het weer ging regenen.

Dus gingen we even wandelen en na een klein eindje gingen we terug.

We gingen oefenen voor de bonte avond.

Daarna gingen we eten we aten: erwten, worteltjes, knakworsten en gebakken aardappels en saroma.

Marius maakten hem heel lekker klaar.

Dit is het recept:

1 pakje saroma
een beetje water
halve liter melk
een pan
7 suikerklontjes
gooi alles bij elkaar en goed roeren
Maak het aan het koken
gooi dan de suikerklontjes erin
laat het 5 minuten doorkoken

Smullen maar!!!!

Daarna gingen we zenden

Lieke, Elvira en alex hadden de naam:

Levi

Joost en Marius de: DE big boys

Tim en Sebastiaan hadden geen naam

Daarna hadden we bonte avond

het begon met een quiz

Wie de beste leider was eerst: Victor,
dan Nico en toen Jules.

en daarna kwam opa achter de inbre-
ken

toen het witte balletje

Maandag 23 mei

Even ochtendgymnastiek en opruimen
en dan weer op de fiets naar huis
het was een leuk kamp

Elvira

Een aantrekkelijk verhaal bij
Luchtverkenners

Het rode balletje

Er was eens een doorsnee gezin
die op een nacht toen de stroom uitviel
samen in bed kropen
en negen maanden later kregen ze een
jongetje genaamd: Jantje
Na een jaar zou het kereltje 1 jaar wor-
den
en omdat ze niet teveel geld wouden
besteden(want het geld was voor de
drank) kochten ze een rood balletje
Het jochie was heel blij

Toen het jochie 2 zou worden vroegen
zijn vader en dronken moeder wat hij
wou hebben

zijn antwoord was: lood balletje
dar wou zeggen rood balletje en de
jongen kreeg (een iets groter als de
vorige bal)een rood balletje en hij was
heel blij

De jongen werd drie en kreeg een heel
klein rood balletje

De jongen was heel blij

Maar na een maand was hij het balletje
kwijt en hij huilen

hij was niet te troosten

en het bleef zo'n week doorgaan

zijn vader en moeder werden gek van
hem en kochten een nieuwe

en hij was weer in zijn sas

Toen Jantje 6 werd ging het beter
met het gezin en ze kochten een mooie

rode fiets voor hem

en die morgen: hiep hiep hoera

er is er eentje jarig

hiep hiep hoera

ha Jantje kom eens naar de schuur?

" Mooi he?!! " Helemaal niet!! ik wil
een rood balletje!!!"

" Maar Jantje?" " Snik, ik wil geen
fiets snik snik snotter"

en ze kochten een rood balletje

Dat ging zo'n aantal jaren door tot hij
12 werd

Wat wil je voor je verjaardag hebben
Jantje?

een rood balletje

he? nee jongen! wil je geen fiets?

nee! een rood balletje lijkt me wel leuk

Wil je geen nintendo?

NEE!!!!

okee dan

laten we het hem maar geven want
Jantje is gestoord

Na nog een lange tijd

gaat Jantje trouwen

In de kerk, in de receptie, op het
gemeentehuis overall word

hij bekogeld met rode balletjes en hij
is heel blij

zijn huis herken je meteen

zijn naambordje is van rode balletjes

In de schuur ligt een rode voetbal, een
rode voetbal, een rode voetbal en een

rode voetbal

Jan gaat op een gegeven moment met
het vliegtuig naar Spanje

Maar het vliegtuig verongelukt en Jan
is er slecht aan toe

Op een nacht komt Jantje uit zijn coma
en zijn vrouw vraagt:

Mogen we de laatste vraag die we je te
stellen hebben stellen?

jja jja hhoor

Waarom wil je altijd rode balletjes?

ooo nnieets bijzonderssss hoor

zeg het Jan!! zeg het Jan!

oookeee oke oomddat omddat rrrrode
rode bballetjes rode

balletje.....

En hij was dood!

Elvira

Vervolgens...

The Explorers
THE EXPLORERS

info:
03480-24794
02943-1101

Een beetje berg is in Nederland niet te vinden.
Voor een beetje klim moet je dus niet in Nederland zijn.
Fout dus.

Een nieuwe rage voor uitgezeilde windsurfers die geen geld voor een motor hebben.

De meest moeizame manier van verplaatsen oftewel een dag lol voor een tientje.

Indoorklimmen, daar gaat het hier om, is een nieuwe sport die iedereen een dagje alpinistengevoel kan geven.

Dat hadden de Explorers nog nooit gedaan en kwam dus als zodanig in aanmerking voor een dagje uit.

Op een zondagmorgen rolden een aantal auto's dus naar Rotterdam waar de plaatselijke politie ons voor mocht gaan om de exacte plaats van de klimvereniging aan te wijzen. Om de prijs laag te houden was er schijnbaar bezuinigd op verf, verwarming en andere luxe maar de klimmuren waren gaaf en de veiligheidslijnen in orde. Na een uitgebreide instructie en onder toeziend oog van de meer ervaren klimmers Luc en Lex mochten we onze kunsten gaan vertonen.

Binnen korte tijd bleek dat ik een absoluut verkeerde bouw voor dit soort grappen heb.

Twintig kilo lichter en tien centimeter langer zoals Sjoerd komt meer in de richting.

Zolang een muur een positieve hoek heeft en de grepen grip geven aan mijn voeten is er geen probleem maar daarna gaat het hopeloos.

De bedoeling is om bij de beklimming van een traject alleen de grepen van een kleur te gebruiken maar mijn voorkeur, en velen met mij, gaat toch meer uit naar regenboogklimmen. (Inderdaad, alle grepen.)

Nou ja, weer wat geleerd, en de volgende dag spierpijn.

Breker breker

Het sinds jaren bestaande zenderpark van de Albert Schweitzergroep heeft onlangs weer een uitbreiding ondergaan. Ten behoeve van het basisstation is er een nieuwe hoofdantenne aangeschaft die samen met een deelbare mast van negen meter ervoor zorg draagt dat de drie (en volgend jaar vier) mobiele stations al vanaf vele kilometers afstand te ontvangen is. Groepen hulpeloze verkennertjes zijn nu nog beter in staat in geval van nood of twijfel hulp danwel inlichtingen te vragen.

Een Zeilboot?

Explorers is de verzamelnaam voor de rowans, wilde vaart en de astronauten oftewel ieder scoutinglid tussen pak-weg vijftien en twintig jaar kan bij ons terecht.

Activiteiten worden bij ons door stemming bepaald en niets is ons te gek.

Toen we afgelopen winter dan ook een complete zeilboot aangeboden kregen accepteerden we dan ook gelijk en zijn dus een zestien kwadraat rijker. Op een redelijk winderige dag besloten we deze maar eens van ligplaats te laten verhuizen.

Hij bleek de winter grotendeels boven water te hebben doorgebracht en dus waterdicht te zijn. Het geheel bleek nog goed zeilbaar te zijn doch in een dermate rotte staat dat opknappen zinloos is. Een zomer plezier zullen we er wel van hebben.

Kortom, de Explorers zeilen ook.

Vreemd gaan

Onder de categorie 'vreemd gaan' valt ook het hoofdstuk: Op kamp met anderen.

Op een scoutingterrein bij Hilversum kwamen welpen, landverkenner en Explorers samen om enige dagen in de natuur van de regen te genieten. Het idee achter zo'n combinatie is de welpen te laten zien wat verkenner doen, de verkenner te laten zien wat Explorers doen en Explorers te laten zien wat de leiding doet. Kortom, ze verleenden hulp aan leiding, vermaakten welpen en lieten zien wat Explorers zoal doen. Alles waar ze zin in hadden dus zo ongeveer. Het geheel verliep zoals kampen behoren te verlopen en iedereen was tevreden.

Vermoeiend doen

Te weinig geld voor een luxe kamp.

Te weinig tijd voor een ver kamp.

Te weinig leden voor een uitgebreid kamp.

Wat moet je dan op zomerkamp?

Laten we gaan wandelen in de

Ardenne en

aanverwand vermoeiend gedoe.

Aldus zal geschieden, dus.

Willemijn is te vroeg geboren

Eind juni werd ze gevonden op het wad nabij paal 19 van Schiermonnikoog. Ze zag er prachtig uit, heel klein met een lange witte vacht op haar rug.

Ze werd door de mannen van de reddingsboot van Schiermonnikoog, die altijd voor zeehonden in nood klaar staan, naar Lauwersoog aan vaste wal gevaren. Hier stonden Trijnet en Hinke, twee medewerksters van de zeehondencreche klaar met trechter en slang en de O.R.S., want dorst had ze, de kleine Willemijn.

Ze was erg zwak en slap, haar oogleden waren dik, rood en gezwollen. Waar ze behoefte aan had was voeding en warmte.

De mooie lange witte vacht op haar rug was voor ons een teken dat ze te vroeg geboren was. Zoals alle tevroeggeborenen heeft ze extra veel aandacht en ver-

zorging nodig, maar zonder twijfel zal ze uitgroeien tot een prachtige jonge zeehond.

Dat lange, witte haar is embryonaalhaar. Vlak voor de geboorte, nog in de baarmoeder, gaat het haar eraf en het losse haar ligt dan na de geboorte naast de baarmoederkoek op de zandbank. Als het jong te vroeg wordt geboren - dat kan komen door verstoring maar ook door de PCB-vervuiling - dan heeft het nog dat lange witte haar.

Zeehondenbabies die op de ijschotsen van Canada en Noorwegen geboren worden, hebben zo'n lange witte vacht wel nodig tegen de kou.

Jonge zeehonden in de Waddenzee hebben er alleen maar last van. Als zo'n vacht nat wordt, wordt die haast niet meer droog. De jonge dieren hebben dan grote kans op een longontsteking. Bovendien is het zwaar zwemmen met zo'n langharige vacht. Zulke jongen hebben om deze reden in het wild meestal geen overlevingskans. Bij ons wordt zo'n jong op het droge gehouden. Na een paar dagen vallen de lange haren uit en komt een prachtig gespikkelde, zilvergrijze vacht te voorschijn.

zonnen door de eveneens debuterende RENATE HAGEDOORN; 'Toen ik door Jaap gevraagd werd voor de choreografie wilde ik iets schrijven wat heel erg aansluit bij Jaaps belevingswereld. Ik kwam toen al snel bij tentstokken en oude accu's terecht.' De voorstelling loopt nog tot begin volgend jaar.

JAAP ALS BALLERINA DOOR- SLAAND SUCCES.

Critici hebben enthousiast gereageerd op het debuut van groepsvoorzitter JAAP LANDMAN als prima ballerina bij het Gemeentelijk Ballet van Linschoten. Het experimentele ballet dat Landman vorige week ten tonele bracht in het dorps huis was volgens kenners 'uniek sierlijk, lyrisch en bovenal intrigerend elegant'.

Jaap over zijn nieuwe beroep: 'Ik heb me altijd al aangetrokken tot de danskunst. Via via kreeg ik te horen dat er bij het Linschotens Ballet nog een vacature was voor een prima ballerina. Ik heb toen meteen gesolliciteerd.'

In de voorstelling danst Jaap ingewikkelde figuren met tentstokken, koffiezetautomaten en oude accu's. 'Heel vernieuwend', aldus fan van het eerste uur PETE GREEN. 'Ik ga al jaren naar iedere balletvoorstelling in de buurt, maar zoiets heb ik nog nooit gezien. Geweldig Jaap, vooral doorgaan'.

De choreografie van het ballet is ver-

Dat was me het kwartaaltje wel. Benieuwd wat er volgend kwartaal te beleven valt.

Franks Moppenbroodtrommel

Het is groen, het staat in de tuin en het is heeeeeeeeeeeeeeeeeeeel vrolijk?

Antwoord: slalalala, slalalala, slalalalalalalalalala.

Oplettende lezertjes zullen misschien merken dat deze Pen niet door Miss Bever Debby Sabrina is geschreven, maar door Miss Landverkenner Mirjam Vijn. Dat klopt. Wegens ziekte (plankenkoorts) moet je op de volgende Scoutkoerier wachten voor het onthullende levensverhaal van Debby.

Hallo beste, lieve, aardige, snoezige, fantastische, enige reusachtige (en meer kleffe termen, zo de juiste er niet bij zou staan) lezer van deze 'Pen'.

Er werd mij vriendelijk verzocht een stukje voor 'De Pen' te schrijven, maar zoals wel vaker zat er een addertje onder het gras. Ik zat niets vermoedend te oefenen in het vouwen van draakjes. Het was namelijk één van die zaterdagen dat de Bevers een tekort had aan leiding (we waren vervolgens ruim voorzien met zes man/vrouw aanwezig op zo'n vijftien Bevers). Het vouwen lukte aardig na wat oefenen en net als je dan een draak hebt, word je de vraag gesteld: 'Wil je een stukje voor de 'Pen' schrijven?' Ik, nog steeds vol goede gevoelens over het feit dat ik mijn vrije zaterdagochtend opgecofferd had

aan de Bevers, dacht gelijk 'Waarom niet nog een goede daad?' en zei dus ja. Het addertje was wel heel venig-

ning; of ik het deze week nog bij Lein in de bus wilde doen..... grrr.

Na deze inleiding kan ik misschien iets over mezelf binnen de Scouting vertellen. Ik ben Mirjam, de vrouw van de Landverkenners. Samen met twee meiden houden we stand en verhogen het peil tussen het mannelijk gespuis van de DIAV (DinsdagAVond). Hetgeen ons kenmerkt is dat we aardig weten wat we willen en dat we de rest voor ons laten lopen. De mannen hebben dus weinig te vertellen.

Maar ja, buiten dit groepsgebeuren gaat er toch ook nog wel eens iets mis. Ach, dat geeft niets, want ik weet ook buiten de DIAV de mannen best te manipuleren met mijn vragen en babels. Zo is mij een metalen en gevulde EHBO-trommel toegezegd. Ik krijg

DE VAKMAN

weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

een pionierhoutopslag, die door weer een ander gevuld wordt. Het bouwen van een kast in het gedeelde Landverkennerslokaal moet nog gebeuren, maar ik help mee. Ook het vervoer van groot pionierhout naar ons zomerkampsterrein in Hoenderloo is mij toegezegd.

Als al deze wensen in vervulling zijn gegaan, verzin ik vast wel weer nieuwe. Het grote probleem in deze is echter dat de belofte van iemand krijgen veel sneller gaat als het vervullen van mijn wensen. Op sommige beloftes

wacht ik al langer dan achttien maanden.

Wat doe ik dus fout? Ik ben toch echt heel aardig naar die mannen toe, waar ik wat aan heb. Zo doe ik bijvoorbeeld heel aardig naar de baas van het corvee en de groepsleider of -coördinator of hoe hij ook heet, de mannen van de barcommissie moeten mij toch ook heel aardig vinden en ga zo maar door. Bij deze doe ik nu een oproep aan de mannen die mijn van alles beloven:

Kom asjeblieft je beloftes na, want ik ben best wel lief.

Alvast bedankt en kusjes van Mirjam

P.S. De 'Pen' geef ik weer terug aan Lein, want die vindt vast wel weer een nieuw slachtoffer en anders schrijft ze zelf maar eens wat voor de verandering.

P.S.P.S.-je van de redactie: Nou, Mirjam, we geven de 'Pen' gewoon weer terug aan Debby. Zo makkelijk kom je niet van ons af, hoor, Deb. Veel plezier ermee.

Zomerkamptips van Baden Powell.

De vakantie komt weer dichterbij en daarom vind je hieronder een aantal nuttige tips over het zomerkamp. De tips zijn afkomstig van de oprichter van Scouting, Lord Baden Powell en dateren uit 1959, maar sommige adviezen zijn nog steeds actueel. De tips zijn oorspronkelijk bedoeld voor welpen, maar zijn natuurlijk ook op bever- en verkennerkampen bruikbaar.

Als je weggaat, laat dan niets meer achter dan je dank en een goede naam.

Sommige jongens stoppen eerst hun regenjas in de pluñjezak en worden dan kwaad omdat het gaat regenen en zij eerst hun hele pluñjezak leeg moeten halen om bij hun jas te komen. Begin met je gymshoenen en je zwembroek, vervolgens je reservekleren, je pyjama en je dekens en in de dekens rol je alles wat zou kunnen breken. Neem een waterdicht zakje voor wasgerei en vlak zeep in een zeepdoos. Bovenop leg je je regenjas en vlak daaronder je handdoek en wasgerei. Vergeet niet om alles te merken.

Als je in de trein zit, leun dan niet tegen de deuren en steek ook je hoofd niet zo ver naar buiten dat een passerende trein het kan meenemen.

Als je in het kamp bent, denk er dan aan, dat je, om een prettige tijd te hebben, het welpegeheim om jezelf gelukkig te maken goed in gedachten houdt - namelijk het helpen van anderen en speciaal van Akela.

Doe precies wat je gezegd wordt en ren niet als een bezetene rond. Hou je spullen in je pluñjezak tot je weet waar je slaapplek is en als je pak dan alles uit en leg je bed klaar.

Als Akela zegt, dat het tijd is om te slapen, doe dan je ogen dicht en doe je best om gauw te slapen - houd niet iedereen wakker door een horlepiep te dansen of een kussengevecht met je buurman te beginnen. Als je 's ochtends wakker wordt, verbeeld je dan, dat je zonder tong geboren bent en houd die absoluut stil, tot het tijd is om op te staan.

Bedenk goed dat je in een kamp een geweldige honger hebt, neem dus een bord (of twee), een beker, een mes, vork en lepel mee. Geemailleerde borden en bekertjes zijn het beste, omdat die niet breken wanneer de een of ander er op gaat zitten.

Haal je gids over om een spiegel mee te nemen, zodat je een kaarsrechte scheiding in je haar kunt maken.

Zeg voor je gaat en gedurende de kamptijd steeds weer tot jezelf: "Ik ben van plan dit kamp voor de andere welpen tot het leukste te maken dat er ooit geweest is."

Denk er aan, dat bomen levende dingen zijn en dat jij het ook niet prettig zou vinden, als men je een arm of been afrukt! Wees vooral voorzichtig met vruchtbomen; en denk er aan, dat ook al zie je appels op de grond liggen, die nog niet van jou zijn, en dat het juist een gelegenheid is voor een goede daad. Zoek alle goede appels bij elkaar in een mandje en breng ze aan de eigenaar.

Laat koeien, varkens, paarden en alle andere dieren met rust.

Het allerbelangrijkste is de welpeglimlach. Mopper niet als de pap aangebrand is of een andere welp op je boterham met jam gaat zitten.

Wat vooraf ging: Madelief is gevangen genomen door de booswichtenclub en er worden allerlei snode plannetjes gesmeed om haar het zwijgen op te leggen. In

opperste wanhoop doet ze een voorstel; ze belooft het

volgende nummer van het clubblaadje vol te schrijven met akelige dingetjes op zo weer eens ouderwets rampspoed en tweedracht te zaaien.

Het bleef stil in het materiaalhok, zelfs Buster mekkerde even niet, de booswichten dachten diep na. Na een seconde of tien was Madeliefs geduld op en vroeg ze opnieuw: "Wat vinden jullie ervan? Het is toch een prachtig plan?" "I don't weet," sprak Barry tenslotte, "What whou you in heavensname gaan writen? Er happens toch really niets?" "Oh, dat is niet zo moeilijk," antwoordde Madelief met een gevaarlijke glinstering in haar ogen, "Ik kan bijvoorbeeld schrijven dat jij je luxe appartement geheel gefinancierd hebt uit kantinegelden en dat..." "But that is not whaar!" riep Barry verontwaardigd uit.

"So what?" Madelief ging onverstoord door, "En dan schrijf ik erbij dat Rex het brein is achter de harpjeszwendel bij de waterpadvinders. En dat Roderick z'n tulpenbollen uit de tuin van van Zwieten vandaan heeft. En dat Wat? vroeger gids op een rondvaartboot was. En..." "Zeg, luister eens," zo onderbrak Wat?, die z'n hele reputatie naar de maan zag gaan, haar, "Een beetje leven in de brouwerij vind ik leuk, maar dit zijn allemaal klinklare leugens. Weet je trouwens waar het woord klinklaar vandaan komt? Dat is

een term uit" "Ja, ho maar," viel Magazijn, die weinig ontzag had voor de ouderdom, "We hebben geen behoefte aan een taallesje. Ik vond ze wel leuk die roddels, ga vooral door." "Oh prima," gilde Madelief enthousiast, "Dan kan ik er meteen bijzetten dat jij je scheikundeleraar hebt vergiftigd en dat Herrie..." "Nee laat maar", grijnsde Herrie, die de bui al voelde hangen, "Je kunt over mij niks verzinnen dat erger is dan de waarheid." "Oh nee?" daagde Madelief hem uit. "Oh nee!" antwoordde Herrie en aaide liefkozend de botte bijl die hij zojuist uit het rek had gehaald. Dit instrument was bekend genoeg voor Madelief om er maar het zwijgen toe te doen. Nu was het Roderick die het woord nam: "Zo komen we natuurlijk niet verder. Laten we het Huishoudelijk Reglement er eens op naslaan. Ik meen dat artikel 375 II b.Z. het opzettelijk verspreiden van leugens behandelt." Met plotselinge eensgezindheid begon een ieder Roderick het zwijgen

op te leggen. Het werd een complete chaos en het zou erg uit de hand zijn gelopen als Madelief niet had gebruld:

"Ik kan ook wel gewoon de waarheid over jullie schrijven. Ik weet nog wel een paar hele nare waarheidjes over jullie."

Doodse stilte was het gevolg. In de voorgaande periode van windstilte was een ieder soms wat loslippiger geworden in het bijzijn van Madelief. En hoewel zij ook was meegegaan in de algemene softheid, had haar geheugen voor belastende informatie haar niet in de steek gelaten. Alle aanwezigen konden zo wel een aantal zaken bedenken die het daglicht niet bijzonder goed konden verdragen of gewoon

te schaamtevol voor woorden waren.

Alleen Joep had niets te vrezen; zijn slechte kanten en daden waren wijd en zijd bekend. Hij was dan ook de enige wiens zieke brein nog een beetje bleef functioneren. Hij dacht een wijle na en sprak toen triomfantelijk: "Maar natuurlijk: De Joepsraad!" "De Wat?" vroeg Rex. "Wie?" vroeg Wat? "Waarom?" vroeg Roderick. "Mekkerdemekker," analyseerde Buster. Joep was nu helemaal in z'n element. Hij stond op en begon te vertellen: "Vroeger was er een Joepsraad, dat was een avond waarbij alle leid-

sters en leiders en ander tuig bij elkaar kwamen om te zeuren en te klagen. Hij is, als ik het goed heb, indertijd opgericht toen ik mijn vijftigste koelkast de boerderie had ingesleept en speciaal bedoeld om mij eens flink af te kammen. Zo'n Joepsraad gaf altijd aanleiding tot flinke ruzies, scheve gezichten, heimelijke conflicten en meer van dat heerlijks. In de loop der jaren is het verworden tot een vergadering en de laatste tijd kwam men alleen nog maar om aardige dingen over medeleiding te zeggen. Maar daar kunnen we natuur-

lijk verandering in gaan brengen."

Joep ging weer zitten, trok tevreden aan zijn baard en wachtte op reacties. "Voor", Wat? was ongekend kort en bondig.

"Neem een spekkie, stem op Joep", zo betoonde Buster zijn instemming.

"C'est vraiment une idée excellente," Barry ging van puur enthousiasme over in het frans.

"Ik zie goede mogelijkheden om dit voorstel op te nemen in het Huishoudelijk Reglement. Uiteraard zal ik het moeten toetsen op...."

"Iedereen is het er dus mee eens?" zo ontnam Joep Roderick haastig het woord. Deze vraag was volslagen overbodig aangezien ieders nek welhaast uit de kom was als gevolg van het heftige knikken. "Dan verklaar ik hierbij de Joepsraad voor heropgericht."

Volgende keer:

- Zal de Joepsraad inderdaad voor

een rampzalige ommekeer zorgen?

- Wanneer?, Waarom? en Waar? is Wie? uit de serie geschreven?
- Moet Effezen zich op haar relatie gaan bezinnen?
- Met wie deelt Magazijn zijn fruitmand?
- En: hoe komt Wat? aan zijn naam?

N.B. Gebeurtenissen en personages zijn fictief, tenminste grotendeels. Overeenkomst met bestaande gebeurtenissen en personages berust dan ook op toeval, grotendeels dan toch.

Laatste ronde.

Op 12 maart werd in de bar de 'Laatste-Ronde-Bandje'-verkiezing gehouden. De bedoeling van het bandje was het traditionele 'Laatste Ronde'-geschreeuw van de barman te vervangen door een vrolijk muzikje. Er waren acht inzendingen en het volle dige barpubliek was de jury.

Als beste kwam, ondanks fraudepogingen van de nummer 2, het lied 'Daar aan de Kromwijkerdijk in het weiland' uit de bus, gezongen door Theo Schalkwijk met muzikale ondersteuning van de huisband, de Double Dutch Courage. Als tweede eindigde

Marcha van den Berg (undressed) met het nummer 'Tierelantijn tje'. Marcha had het lied ingezongen onder de douche.

Besloten werd de nummers 1 en 2 afwisselend voor de laatste ronde te gebruiken, maar veel verder dan dit besluit kwam het niet; kort na de verkiezingen is het bandje op onverklaarbare wijze verdwenen en tot op heden onvindbaar.

Het Hollandse Lied.

Een week na de Laatste Ronde-verkiezingen trad in de bar het gelegenheids-combo "De Saaremifra's" op ter gele-

genheid van de Avond van het Hollandse Lied. Zangeres Mirjam Vijn bracht gevoelige nummers ten gehore als 'Brandend Zand' en 'De glimlach van een kind'. Vooral het nummer 'Ketelbinkie' werd goed ontvangen door het aanwezige publiek en werd in de toegift dan ook herhaald.

In de pauze werd een korte Bingo gehouden, waarbij de hoofdprijs, een liguster uit de bartuin, werd gewonnen door het meisje van de drummer van de band.

Boomplantdagen.

Net als vorig jaar werden rond de Paasdagen door het terreinbeheer enkele boomplantdagen georganiseerd. Behalve bomen planten werd er ook blubber geschept, klaver gezaaid en werden er levende bruggen aangelegd. Zoals het er nu naar uitziet kan de jungle volgend jaar op beperkte schaal in gebruik worden genomen.

Uit het leven gegrepen

Jawel, weer een nieuw rubriekje in de Scoutkoerier. In deze rubriek wordt aandacht besteed aan het wel en wee en het komen en gaan van allerlei mensen in de Albert Schweitzergroep.

Weg.

Miss Ochtendhorde Commerijn Plomp gaat de groep met ingang van september verlaten. Ze gaat sociale onderwatergeografie of iets dergelijks studeren in Enschede. Commerijn is ruim twee jaar leiding geweest bij de zaterdagochtendhorde. We wensen Commerijn veel succes in het hoge noord-oosten.

Ook Jeanet Snel heeft het team van de Holbihorde verlaten. Ook zij is ruim twee jaar leiding geweest. De ochtendhorde heeft er ook nieuwe leiding bijgekregen, in de vorm van Marion.

Bij de Bevers gaan/zijn Sabine Haak en Monique Vianen weg. Beide zijn verscheidene jaren actief geweest bij de groep.

Dave slaagt.

Dave Kortekaas, de art director van de Scoutkoerier, heeft een diploma ontvangen van de Koninklijke Academie voor de Beeldende Kunst te 's-Gravenhage. Zijn afstudeerexpositie was een doorslaand succes in kunstminnend Den Haag. Dave, van harte gefeliciteerd.

Jeroen naar het gewest.

Estaleider Jeroen Verhoeven gaat na vele jaren de Albert Schweitzergroep verlaten. Jeroen gaat op gewestelijk niveau trainingen en cursussen verzorgen. Jeroen is vele jaren verbonden geweest aan de zaterdagmiddaghorde. Met de introductie van het Esta-pro-

gramma in 1991 verliet Jeroen de horde om een Estagroep op te gaan richten, die inmiddels is uitgegroeid tot een volwaardige concurrent van de welpenhordes. Ook was Jeroen nauw betrokken bij de jaarlijkse kerstactie. We wensen Jeroen veel succes in zijn nieuwe functie.

Geslaagd?

Als het goed is zijn bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier Commerijn Plomp, Erik Ligteringen, Carolien Jongens en Sjoerd-Jan Woudstra geslaagd. Allemaal van harte gefeliciteerd. Als je niet bent geslaagd, beschouw dit dan als niet geschreven en vernietig deze Scoutkoerier (marineer 'm). Jochem van Viegen, Koen Grob, Chiel Borsboom en Friso Drogenbroek zijn zeker geslaagd. Ook gefeliciteerd!!!

Oh, oh, oh, wat zijn er weer veel mensen jarig in de komende maanden. Van harte gefeliciteerd allemaal. De verjaardagskalender is gebaseerd op het ledenbord in het bestuurshok. Als je wel jarig bent, maar niet genoemd wordt, zeg dit dan tegen je leiding of verander het zelf even.

Juli

1	Rick Verhaagen (Esta's)
2	Kim Verhoef (Landverkenner)
2	Jan-Willem Verweij (Bever)
3	Coen van Riet (Leiding Michiel de Ruyterwacht)
5	Wito Mink (Titulaerhorde)
5	Jori Tesser (Holbihorde)
6	Iwan Laurent (Titulaerhorde)
7	Bjorn van Koert (Landverkenner)
7	Mike van Middelaar (Holbihorde)
10	Debby (Sabrina) de Ruiter (Leiding Bevers)
12	Thijs Borsboom (Landverkenner)
21	Tessa Obbens (Esta's)
22	Dennis Böeseke (Titulaerhorde)
22	Luuk Veelenturf (Bever)
22	Alex Verbrugge (Luchtverkenner)
23	Jerusha Baars (Michiel de Ruyterwacht)
27	Mark Pernot (Michiel de Ruyterwacht)
28	Dennis Bodenstaff (Landverkenner)
31	Peter v.d. Bogaard (Holbihorde)
31	Raymond van Dijk (Titulaerhorde)

Augustus

1	Youri van Haaren (Bever)
1	El4a Koeleman (Luchtverkenner)
2	Jeroen van Vliet (Luchtverkenner)
4	Esmay Nap (Titulaerhorde)
4	Tonnie Nederend (Bever)
5	Niran Straub (Michiel de Ruyterwacht)
8	Rob Radix (Michiel de Ruyterwacht)
8	Jan van Vulpen (Titulaerhorde)
9	Marco Beckers (Leiding Titulaerhorde)
10	Mark Ligteringen (Titulaerhorde)
15	Luuk Voeten (Leiding Landverkenner)
16	Martijn Bloemheuvel (Holbihorde)
21	Raymond Hage (Landverkenner)
21	Perijn Obbens (Bever)
21	Niek Wouda (Bever)
23	Sjoerd-Jan Woudstra (Michiel de Ruyterwacht)
26	Johan Smorenburg (Holbihorde)
28	Jony Nederend (Bever)
30	Pim Scholtens (Esta's)

Erratum: In de vorige Scoutkoerier is de verjaardag van Chiel Borsboom niet vermeld. Dit is echter onjuist, want hij was wel jarig.

September

1	Edo van Aarst (Leiding Esta's)
3	Richard v.d. Brink (Michiel de Ruyterwacht)
3	Barbara van Dijk (Leiding Bevers, lid Groepsbestuur)
5	Frank Blankman (Holbihorde)
6	Charl v.d. Berg (Holbihorde)
7	Christiaan Uythoven (Esta's)
8	Koen Jongma (Titulaerhorde)
9	Joost van Rooyen (Holbihorde)
13	Jeroen Idsinga (Michiel de Ruyterwacht)
14	Victor van Beijma (Leiding Luchtverkenner)
14	Tamara Brandsen (Bever)
14	Nanda v.d. Meer (Esta's)
15	Pieter Bogema (Holbihorde)
15	Ad Borsboom (Leiding Holbihorde, gebouwenbeheerder, lid Dagelijks Bestuur)
17	Juriaan de Lange (Michiel de Ruyterwacht)
23	Sjoerd Alkema (Esta's)
24	Art Molendijk (Holbihorde)
24	Davey Pennewaard (Bever)
24	Maykel Pennewaard (Holbihorde)
26	Naomi Davidson (Bever)
29	Rene Bloemheuvel (Bever)
29	Willemijn Jongens (Barkundige)
31	Marjolein Roerhorst (Redactie, groepsbestuur)

Telefoonnummers:

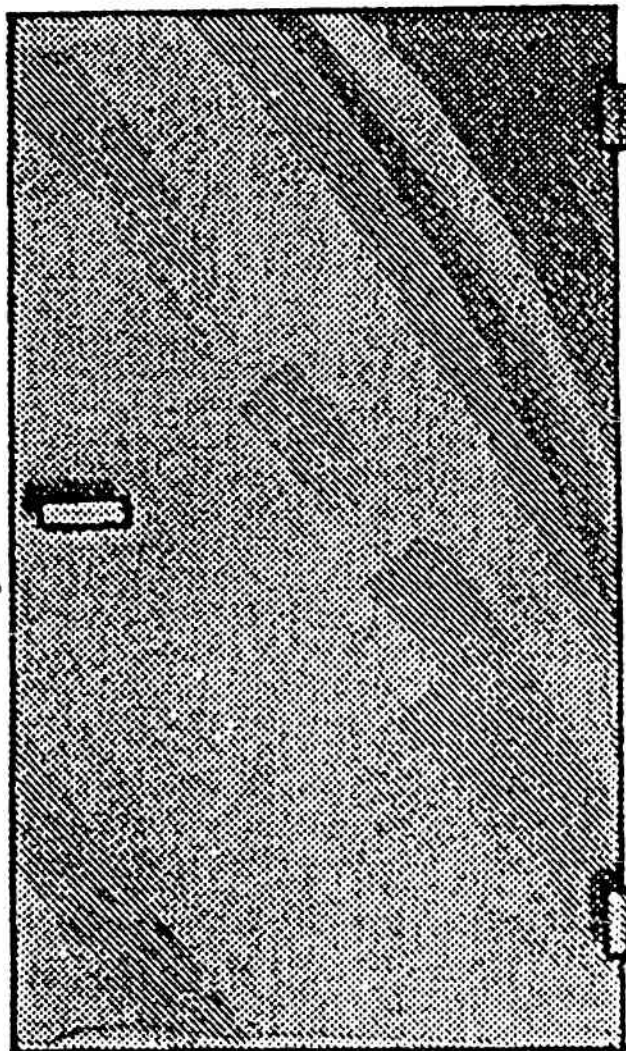
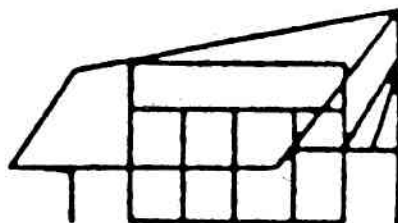
Boerderij Antoniahoeve	11500
Secretaris Stichtingsbestuur (Gert van Rootselaar)	20634
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	15788
(b.g.g. Jaap Landman)	14839
Contactpersoon Bevers (Barbara van Dijk)	15817
Contactpersoon Holbihorde (Zat.ochtendwelpen) (Ad Borsboom)	11161
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde (Zat.mid.welpen) (Marcha van der Berg)	13806
Contactpersoon Esta's (Jeroen Verhoeven)	13491
Contactpersoon Landverkenner (Mirjam Vijn)	19899
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht (Zeeverk.) (Bert Haanappel)	32220
Contactpersoon Luchtverkenner (Jhr. Victor van Beijma)	18158
Redactie Scoutkoerier (Marjolein Roerhorst)	34241
Gebouwenbeheerder (Ad Borsboom)	11161
Terreinbeheerder (Ritsaert Snijder)	32416
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:10955)	24794
Materiaalmeester (Martin v.d. Busse)	18125
Botenbeheerder (Bert Haanappel)	32220
Botenverhuurder (Familie Brand)	16552

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 171 57

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 2 03 02